

NAŠ KRAJ 51

Glasilo Krajevne skupnosti Limbuš, leto XLIII, december 2023

Kjer Drava umiri svoje brzice
in Pohorje mogočno poboža ravnice,
moj dom je, moje ognjišče,
oj rodni domači mi kraj.

Vsebina	
Uvodnik predsednice Komisije za informiranje	3
Krajevna skupnost	
– Izpolnjeni dolgovi	4
– Komisija za komunalo	6
– Nagrajenci Krajevna skupnosti Limbuš 2023	8
– Jesen v vrtcu	9
Osnovna šola Rada Robiča	9
Pogled v delo šole v preteklem šolskem letu	9
Naša šola prejela naziv "Digitalna šola!"	12
OŠ Rada Robiča prejela naziv "Kulturna šola"	12
Še zadnje dejanje v projektu Erasmus +	13
Martinova šolska stojnica	15
Društvena dejavnost	
– Turistično društvo Limbuš:	
Aktivno delo v letu 2023	16
Koruza je dozorela	16
– Društvo upokojencev Limbuš-Pekre	
Delovanje DU Li-PE v letu 2023	17
S kulturnim programom smo počastili letni zbor članstva DU Li-Pe	17
Kaj je novega v MPZ DU Li-Pe	18
Moj novi dom, Limbuš	19
Nepozaben dan	19
Sprehod po poteh umetnosti na Ptuju	20
Telovadke in telovadec gredo ...	21
Šahovska sekcija DU Li-Pe	22
– Društvo Šola zdravja, skupina Limbuš	22
– Kulturno društvo Pekre - Limbuš: 70 let	23
– Taborniki Maistrovega rodu	
Taborniško leto 2023	24
– Prostovoljno gasilsko društvo Pekre v letu 2023	26
– Mlada Karitas: Je ljubezen do bližnjega med mladimi še aktualna?	27
– Krajevni odbor Rdečega križa Limbuš:	
Srečanje starejših krajanov	28
Kuhanje "limbuške župe"	28
Moj pogled na delo naših prostovoljcev	28
Sodelovanje v mreži izvajalcev	29
– Krajevna organizacija ZBZOVOB Limbuš - Pekre	29
– Karate klub Limbuš: Aktivnosti v letu 2023	30
– Nogometni klub Limbuš – Pekre Marles hiše v letu 2023	31
Znan obraz	
Anka Onič	33
Predstavljamo	
Restavracija Vnukec	34
V slovo	
Ivana Švajger (1932-2023)	36
Napotki prebivalcem ob nesrečah	37



KRAJEVNA SKUPNOST LIMBUŠ

kontaktni podatki



KS Limbuš

Ob Blažovnici 41, 2341 Limbuš

Tel. št.: 02/2201-838, 02/6131-200,

051/311-030; fax št.: 02/6131-214

e-pošta: ks.limbus@maribor.si

Tajnica: Karolina Merc

Odgovorna oseba za posredovanje informacij javnega značaja je
Andrej Šauperl, predsednik Sveta krajevne skupnosti Limbuš.

Uradne ure za poslovanje s strankami:

v ponedeljek od 8.00 do 12.00,

v sredo od 8.00 do 12.00 in od 14.00 do 17.00,

v petek od 8.00 do 12.00.

»NAŠ KRAJ« tudi 2023

Spoštovane krajanke in krajani Limbuša,

v tem prazničnem času v vaše domove pošiljamo 51. številko krajevnega glasila NAŠ KRAJ, v katerem krajevna skupnost, organizacije, društva in posamezniki v svojih pisnih in slikovnih prispevkih predstavljajo svoje delo v iztekajočem se letu 2023.

Veseli me, da imamo v kraju toliko krajanov, ki kot člani društev in organizacij ali kot prostovoljci dajejo kraju poseben pečat in skrbijo za njegov živahen utrip. Vsem skupaj in vsakemu posebej iskrena hvala, najsi bo na kulturnem, športnem, humanitarnem, vzgojnem in izobraževalnem področju. Naj bo ta zahvala tudi povabilo vsem tistim, ki se jim želite pridružiti z novimi idejami in močmi.

Sicer pa je bilo leto 2023 turbulentno leto. Medtem, ko je generalna skupščina Združenih narodov leto 2023 razglasila za mednarodno leto dialoga kot jamstva miru, se na pragu Evrope soočamo z rusko-ukrajinsko krizo, ki ji ni videti konca, izraelsko-palestinski konflikt se izraža v najkrutejši obliki in v Evropo bežijo množice beguncev.

Klimatske spremembe smo doživeli tudi v Sloveniji, ko so avgustovske poplave povzročile ogromno škode in gorja. Vendar smo Slovenci dokazali, da znamo v nesreči stopiti skupaj, da znamo pomagati in biti solidarni. Iskrena hvala vsem krajanom, ki so kakorkoli pomagali v tej nesreči.

I. 2023 je Vlada Republike Slovenije določila kot leto Karla Destovnika Kajuha v poklon pesnikovi ustvarjalnosti in njegovi vlogi v kolektivni zavesti Slovencev. Naj nas ta zavest vodi tudi v letu 2024!

Bodimo strpni, konstruktivno kritični, nežaljivi, bodimo prijazni drug do drugega, spoštljivi in imejmo se radi. Svet bo lepši!

Želim vam lepe praznike in srečno v letu 2024!

*Marijanca Karmel,
predsednica Komisije za informiranje*



3

Svet krajevne skupnosti Limbuš vam želi
lepe božične in novoletne praznike
ter srečno, zdravo in ustvarjalno
novo leto

2024



4

IZPOLNJENE 40 LETNE OBLJUBE IN PORAVNAN DOLG

Leto 2023. Leto, ki bi si ga v Limbušu in Laznici morali zapomniti po zaključku ene največjih investicij v novejši zgodovini našega kraja. Zaključili smo gradnjo kanalizacijskega omrežja. V sklopu te izgradnje je najbolje urejeno in zaključeno naselje Ob železnici, ki je s kanalizacijo dobilo tudi urejeno odvodnjavanje meteornih vod, nov vodovod, novo cestno razsvetljavo in asfalt. Prav tako je končana izgradnja kanalizacije v Laznici, ob tem je v Lazniški grabi, Limbuški grabi in delu ceste v Vrhov dol položen nov asfalt.

Lahko rečem, da smo s tem izpolnili obljube, ki so jih bili naši krajanje deležni že pred 47. leti, ko je bil izglasovan prvi krajevni samoprispevek (1976-80) in ko se je takrat še Krajevna skupnost Limbuš – Pekre pričela hitreje komunalno opremljati. Prvemu sta sledila še dva krajevna samoprispevka (1981-85 in 1986-1990). 16. junija 1991 je bil razpisan referendum za četrti samoprispevek, ki pa pri krajanah ni več dobil dovolj podpore. Krajanje tistih predelov krajevne skupnosti, ki so tako izviseli, so se upravičeno počutili izigrani, saj so tudi oni v prejšnjih treh referndumih prispevali enaka sredstva, kot ostali, ki so bili deležni izgradnje komunalne infrastrukture. V tem letu se je zgodila še osamosvojitve Slovenije, v letih 1992 - 1995 pa gospodarska kriza, tako da se izgradnja javne infrastrukture takorekoč ustavila.

Če bi bil četrti samoprispevek izglasovan, bi s temi sredstvi izgradili kanalizacijo v zaselku Ob železnici, uredili cesto Pod Gričem, postavili javno razsvetljavo ob cesti Limbuš – Laznica, asfaltirali ceste v Vrhovem Dolu, ponovno zgradili kapelo v Limbušu, dokončali ulice v centru Limbuša in v Lackovem zaselku, razširili bi most pri Šviligoju, dokončali Deržaničevo pot, izvedli kanalizacijo do h. št. Ob Blažovnici 83 in izdelali idejni projekt za telovadnico.

Vse naštetu bi bilo s sredstvi samoprispevka izvedeno v štirih letih ... tako pa smo skoraj vse načrtovano realizirali veliko bolj počasi, za kanalizacijo smo

potrebovali trikrat spremenjene projekte, nešteto ur sestankov in na stotine telefonskih pogovorov, tisoče elektronskih sporočil in ... 32 let ...

Žal bo leto 2023 v zgodovino zapisano kot leto izredno slabega vremena, z veliko dežja in kar nekaj naravnimi ujmami, ki so prizadele Slovenijo, pa tudi naš kraj. Obilno deževje, močni vetrovi in močni lokalni nalivi so povzročali podiranje dreves, poplave in plazove.

Naj se na tem mestu zahvalim gasilcem, ki so ob naravnih nesrečah vedno prvi priskočili na pomoč, odstranjevali padla ali nevarna drevesa, pokrivali strehe, iz poplavljenih objektov črpali vodo in čistili mulj ter reševali premoženje, kadar so grozili plazovi.

Ko pa se ozrem po naši širši domovini, lahko le ugotovim, da smo jo mi pravzaprav še poceni odnesli. Na Gorenjskem, Koroškem in v osrednji Sloveniji so nekateri ostali popolnoma brez vsega, tudi brez strehe nad glavo. Na področju mariborske občine je v bilo najhuje v Krajevni skupnosti Kamnica in Krajevni skupnosti Brestrnica – Gaj, kjer so zaradi plazov in uničenih cest nekateri ostali kar nekaj časa brez povezave v svet. Povsem razumljivo je, da je Mestna občina vse sile in tudi sredstva usmerila v reševanje in odstranjevanje posledic ujme v teh dveh krajevnih skupnostih ter jih večino uspela rešiti še pred zimo.

Tudi zaradi tega so nekateri naši načrti iz letošnjega leta prestavljeni v prihodnje leto oziroma po vsej verjetnosti še dlje v leto 2025.

Zastala je izvedba projektov iz prvega participativnega proračuna, tako da prepotrebne kolesarnice pri naši šoli, žal, še vedno ni. Izvedeni sta bili celo dve javni naročili, obakrat je bil izbran izvajalec, a zaradi pomanjkanja denarnih sredstev v proračunu Mestne občine Maribor do izvedbe ni prišlo. Obljuba po realizaciji, ki prihaja iz kabineta župana, ostaja aktualna in zagotavljajo nam, da kolesarnica bo. Tako kot bodo slej kot prej realizirani tudi drugi predlogi, ki ste jih krajanje predlagali in izglasovali v drugem krogu participativnega proračuna.

Sicer pa je bilo življenje v Limbušu v letošnjem letu pravzaprav življenje na gradbišču. Ne samo vreme, tudi različne težave gradbincev so dela na kanalizacijskem omrežju zavlekla vse tja v pozno jesen. Tako smo se morali v službe in po opravkih ter nazaj do svojih domov voziti po obvozi, če so le ti sploh bili. Pri tem je seveda dodatne poškodbe utrpela že tako izmučena in slabo vzdrževana cestna infrastruktura v precejšnjem delu naše krajevne skupnosti. Sedaj, ko so dela končana, se je življenje spet vrnilo v svoj stari tok. Na nas pa je, da poskušamo poskrbeti za uničeno infrastrukturo in jo obnoviti oziroma nadomestiti z novo.

Veliko slabe volje je povzročala komunikacija med izvajalci del, nadzorom del in krajevno skupnostjo ter posledično seveda krajanje. Tako smo bili velikokrat v

zadregi, ko iz dneva v dan nismo vedeli, kdaj bo cesta povsem zaprta, kdaj bo ponovno odprta, kateri odseki bodo neprevozniki itd. Kljub večkratnim poskusom in pozivom, da naj krajevno skupnosti in krajanje izvajalec pravočasno obvešča o aktivnosti, do te komunikacije nikakor ni prišlo. To je med krajanje velikokrat upravičeno povzročalo veliko slabe volje in tudi hudih besed.

Predvidoma januarja bi naj izvajalec pridobil uporabno dovoljenje in takrat so bo lahko pričelo individualno priklapljanje objektov na kanalizacijsko omrežje, o čemer vas bo pravočasno obvestil upravljalec kanalizacijskega omrežja v Mariboru, podjetje Nigrad.

Oprostite mi, da sem se tako na široko razpisal le o kanalizaciji, saj pa se v Limbušu dogaja še veliko drugega. Še dobro, da imamo v kraju ljudi, ki se trudijo s kulturnimi in turističnimi prireditvami, ki življenje v našem kraju poživijo. Vsak mesec so se dogajale različne prireditve, o katerih pišemo v tem glasilu. Zelo aktivna je tudi šola, ki že dolgo ni več samo ustanova za prenašanje znanja, ampak veliko več – ustanova, ki poleg znanja nudi našim otrokom nove in nove možnosti za razvoj njihovih talentov.

Pa naj za konec zapišem še eno zanimivost: prihodnje leto bo minilo natanko 160 let od izgradnje železniške proge Maribor – Celovec, prav toliko je stara tudi limbuška železniška postaja! V vseh teh letih je železnica sicer doživela nekaj posodobitev, stavba železniške postaje pa danes ne služi več prvotnemu namenu. Parne lokomotive so zamenjale dizelske in če bo šlo vse po načrtih, bodo tudi dizelske počasi šle v muzeje ali na odpad. Poteka namreč projektiranje rekonstrukcije železniške proge Maribor – Dravograd. V prvi fazi bi naj povsem rekonstruirali odsek iz Maribora do Ruš in ga elektrificirali. Z določenimi spremembami na trasi (zaprtje nekaterih nivojskih prehodov) bi naj vlaki dosegali hitrosti do 100 km/h in bi naj na tej relaciji vozili celo v 15 minutnih intervalih. Nov bi naj bil tudi peron v Limbušu, ob njem pa kolesarnica in nekaj parkirišč za avtomobile. Želja namreč je, da bi čim več krajanov za pot v Maribor uporabljalo javna prevozna sredstva. Vlak bo omogočal tudi prevoz koles, s katerimi bomo nato lahko nadaljevali svoje poti po Mariboru. Ker je projektiranje in izvedba rekonstrukcije železnice v Sloveniji financirana s sredstvi Evropske unije, lahko upamo, da bo prišlo do uresničitve načrtov v nekaj prihodnjih letih.

Andrej Šaupert,
predsednik Sveta krajevne skupnosti Limbuš



Nagovor na osrednji proslavi krajevnega praznika KS Limbuš in KS Pekre 2023

Srečku Kosovelu v spomin, nam pa v razmislek, in opomin.

Temni bori, črni bori,
čuj, kako vršijo,
ko da med seboj bolestno,
tiho govorijo.
Pod sekiro so sovražno
včeraj bratje pali,
danes in mogoče jutri
bomo mi še stali.
Silna burja, močna burja
v bore zavihrala,
ko da čula bi besede,
pala in obstala.
»Če umrete, bratje bori,
kje se bom spočila,
recite mi, dragi bratje,
s kom bom govorila?
Bratje bori, ostanite,
rastite z uporom!«
Pa so padali bolestno,
nemo, bor za borom ...

... je zapisal Srečko Kosovel nekje na začetku dvajsetega stoletja. Danes se spominjamo padlih borov naših krajev, ki jih je v štirih letih posekala sekira druge svetovne morije. Spominjamo se zoglenelih mater, padlih očetov, sinov, hčera, bratov, sester, ljubih in dragih.

A sedaj je treba borbe v nas,
borbe, svete borbe, ne miru,
ne počitka niti lepih sanj,
ne raziskovanj, izpraševanj,
treba, da spoznamo svoj obraz
in da izpovemo: Mi smo tu!

... je mlad Kosovel zapisal kot v pogum možem in ženam, da smo ponovno vzeli usodo v svoje roke in sosedom ter vsemu preostalemu svetu povedali Mi smo tu. Tudi te borbe, borbe iz začetka devetdesetih se spominjamo te dni. Spominjajmo se in spomnimo se vsak dan znova in znova, da imamo vse: imamo življenje, imamo prihodnost in imamo domovino.

Saj je mlad Srečko že pred sto leti zapisal tudi:

Silni so oni, ki ne poznajo lastne koristi,
in so jim srca odprta kot smehlajoči travniki.
Silni so oni, ki se ne uklonijo, ki se ne zlomijo.
In ti premagajo svet in ne umrejo.

Komisija za komunalno AKTIVNOSTI NA PODROČJU KOMUNALE KS LIMBUŠ V LETU 2023

Nadaljujemo tam kjer smo končali v letu 2022 z aktivnostmi na področju komunale, predvsem v izgradnji kanalizacije.

V letu 2022 so izvajalci zaključili s kanalizacijo v zaselku Ob železnici, letos pa so nadaljevali v Laznici in v smeri Vrhov Dol z Limbuško grabo.

6 Zadeve so potekale skoraj identično, kot smo bili že vajeni gledati eno leto v zaselku Ob železnici. Zelo je držalo pravilo, da se počasi daleč pride.

Oteževalne okoliščine pri gradnji so bile predvsem globina izkopa, tudi po 4 m in vdor podtalnice v same jaške, namenjene kanalizacijskim cevm.

Spremljal sem dela v Laznici, kjer so bili krajanji zelo strpni zaradi zapore ceste, predvsem Avtoličarstvo Murko. Tu je šlo na dveh mestih za podvrtnje ceste in bilo je kar nekaj težav, ki so jih sprotno reševali delavci podjetja Pomgrad. Težave so se pojavljale tudi z nesoglasji krajanov, kar so službe in odgovorni na MOM uspešno reševali.

Istočasno se je izvajala kanalizacija v Limbuški Grabi, kjer je bila največja težava podtalna voda. Tudi nivoji so jim delali težave, kar so morali naknadno popravljati in to je povzročilo kar nekaj nejevolje krajanov zaradi ponovne zapore ceste.

Veliki zalogaj je bila organizacija in izvedba kanalizacije proti Vrhovemu Dolu. Izvajali so jo v treh delih zaradi zapore ceste z obvozom preko Hrastja in sama dostopnost za dovoz in odvoz materiala od zemljine do gramoza in ostalo.

Tako je potekala izgradnja od zgoraj od starega transformatorja proti križišču Limbuške Grabe, nadaljevala proti zaselku ulice Nadvojvode Janeza. Zadnji in tretji del pa je ostal v centru Limbuša pri starem mlinu ali Čeligejevi preši tudi s postavitvijo črpališča.

Sledilo je asfaltiranje po vseh lokacijah ceste, ki so bile razkopane zaradi nove kanalizacije.

Na Svetu KS smo se skupaj z odgovornimi na MOM odločili, da na lokacijah od centra Limbuša do križišča Limbuške Grabe izvedemo asfaltiranje samo v enem sloju. Razlog je ta, da od centra Limbuša do križišča Limbuške Grabe načrtujemo širitev ceste s pločnikom. Od centra Limbuša do naselja ul. Nadvojvode Janeza je planirana tudi plinifikacija.

Projekti za pločnik in rekonstrukcijo ceste so pripravljani in s strani MOM je bilo obljubljeni, da bi z deli pričeli že to leto. A glej ga zlomka, povedali so, da letos ni sredstev in slabo kaže tudi za naslednje leto. Sprašujemo se, ali je kdo ob obljubah mislil resno?!

Obljubili so tudi asfaltiranje ceste v obstoječih merah od konca narejene kanalizacije do obračališča pod Meranovim. Ostalo je samo pri obljubah, čeprav smo predlagali širitev ceste.



Na žalost je ostala nedokončana cesta od Šolske ulice proti železniški postaji, katere del je v makadamu. Upamo, da uspemo naslednje leto kaj realizirati in v prioriteti so obljubljeni odseki cest.

Vsi nestrpno čakamo na uradni tehnični prevzem kanalizacije, ki je osnova za obvestila o priklopu. Pojasnila, ki smo jih dobili, so ta, da se bo prevzemal celoten projekt, ki je vezan na kohezijo v Limbušu, Pekrah, Kamnici in Malečniku. Kdaj točno se bo to zgodilo nam ne znajo povedati, a upam, da v kratkem času.



Letos so nas zajela tudi neurja z veliko povzročene škode na vodotokih in cestah.

1. 9. 2023 smo imeli skupen ogled s predstavnico VGP Drava, Anjo Bregovič, kjer smo na terenu predstavili povzročeno škodo in posledično zahtevali odpravo posledic.

Tu moram omeniti, da je podjetje VGP Ptuj za bivšim mlinom naredilo sanacijo zidu in samega vodotoka Blažovnica tik pred pričetkom izgradnje kanalizacije na omenjeni lokaciji.

Na isto temo je bil tudi na pobudo krajanov Vrhovega Dola sestanek v KS Limbuš.

Izpostavili so probleme poškodovane in dotrajane ceste od centra Limbuša do Marinovega mostu, ki je prav tako potrebna sanacije.

Vse zadeve smo analizirali in prišli do zaključka, da probleme člani komisije za komunalo dobro poznamo in delamo na tem, da nam MOM prisluhne. Prisluhniti pomeni, da se tudi realizira. To pa ni tako enostavno, ker se vedno najdejo izgovori na temo, da ni denarja.

Upamo samo, da bo z naslova države prišlo za odpravljanje posledic vodnih ujm kaj denarja in bomo tudi mi uslišani.

Na koncu bi rad izpostavil prioritete, ki jih bomo poskušali realizirati s pomočjo MOM še v mandatu, ko je župan Saša Arsenovič do leta 2026.

Največji zalogaj je realizacija projekta rekonstrukcija ceste s pločnikom od centra Limbuša do križišča Limbuške Grabe. Tu je mišljen še novi most proti trgovskemu centru z novim upornim zidom ob potoku Blažovnica od centra Limbuša do Podgornikove ulice. Pločnik bo namreč potekal ob potoku in se pri Čeligejevi preši prestavil na desno stran do naselja Nadvojvode Janeza. Tam pa zopet na drugo stran in po levi strani do križišča Limbuške Grabe. Ocenjena vrednost je približno 1.600.000 € in bo verjetno še kaj več glede na podražitve:

- asfaltirati, obnoviti cestišče od Šolske ulice do železniške postaje
- asfaltirati cesto od zaključka kanalizacije do Marinovega mostu v Vrhovem Dolu,
- asfaltirati cesto v Limbuški Grabi proti domačiji Šauperl, ki jih ogrožajo plazovi,
- asfaltirati cesto ob progi proti domačiji Potočnik v Laznici,
- pripravljen je projekt za del kanalizacije 200m proti Grajskemu griču in čaka na realizacijo,
- naročiti projekt za izpuščeno kanalizacijo smer Vrhovdolska pot,
- naročiti projekt za izpuščeno kanalizacijo Ob Blažovnici 99 do 123 a.

Projekti so osnova za izvedbo in upamo na posluš MOM.

Z roko v roki sodelujemo s podjetjem VGP Drava in DRSV in obljubljen je bilo, da se naslednje leto lotijo sanacije struge Blažovnica pri domačiji Ipavec.

Lahko smo veseli nove pridobitve, ki je največja v zgodovini Limbuša in Laznice. Trenutno so lahko najbolj zadovoljni krajanje zaselka Ob železnici, ki so dobilo vso infrastrukturo od preplastitve cest, kanalizacije, vodovoda in novih luči.

Rad bi se zahvalil za strpnost krajanov pri zapori ceste, predvsem krajanom Zgornjega Vrhovega Dola, ki od kanalizacije nimajo nič. Imajo pa uničeno cesto.

Po zgoraj zapisanem nas čaka še veliko projektov, ki jih moramo realizirati, a škarje in platno ima MOM. Mi se bomo trudili, da na obljubljen ne pozabijo, a to se bo najbolje videlo na terenu.

Pričakujem, da nas boste pri naših prizadevanjih podpirali, ker v slogi je moč.

*Alojz Kraner,
predsednik Komisije za komunalo KS Limbuš*



Nagrajenci Krajevne skupnosti Limbuš v letu 2023

NOGOMETNI KLUB LIMBUŠ - PEKRE

Junija letos je preteklo že 50 let, odkar je peščica športnih zanesenjakov ustanovila Nogometni klub Pekre. Med ustanovitelji so bili Branko Vranič, Marjan Lušicky in Mirsad Džafič, ki so v pekrski kinodvorani podpisali ustanovno listino in postavili temelje razvoja nogometa v Pekrah in Limbušu.

Klub se je najprej imenoval NK Pekre, kasneje pa so dodali še Limbuš, saj so v klubu delovali igralci in simpatizerji iz obeh krajev, igrišče pa je v Limbušu pod Grajskim gričem.

Klub deluje na področju Medobčinske nogometne zveze Maribor. V preteklosti so že nastopali v drugi slovenski ligi vzhod. V klubu imajo vse selekcije od najmlajših do članov in veteranov. Prav tako zgledno sodelujejo z limbuško osnovno šolo.

Pod Grajskim gričem so postopoma razvijali infrastrukturo, ki danes obsega glavno in pomožno igrišče, pokrito tribuno in urejene slačilnice. Za to je zaslužen Tone Grašič, do nedavnega predsednik društva.

Na igrišču NK Limbuš- Pekre je treniralo in zaigralo kar nekaj znani klubov, kot so NK Maribor, NK Rijeka pa celo škotski Celtic.

V 50 letnem delovanju je Nogometni klub Limbuš - Pekre veliko pripomogel k razvoju športa v našem kraju, zato mu je Svet krajevne skupnosti Limbuš podelil

Bronasto plaketo Krajevna skupnosti Limbuš.

ZDRAVKA KERMAT

Zdravka je naša krajanka, ki veliko svojega časa posveča dejavnostim na področjih sociale, dobrodelnosti in humanitarne pomoči v našem kraju.

Njeno delo je nesebično povezano s pomočjo posameznikom, saj z radostjo in veseljem prinaša v dom nego, toplino, oporo in srčnost tistim, ki to potrebujejo.

Je vedno pripravljena pomagati, prepozna stisko človeka, mu nuditi prepotrebno moč do življenja. Pomoč nudi tudi pri delu v Turističnem društvu Limbuš, krajevnemu odboru Rdečega križa in Karitasu. Mnogo svojega časa posveča drugim, ob tem pa razveseljuje s svojo pozitivno naravo in vsestransko dobrodelnostjo.

Menimo, da si za svoje delo zasluži javno zahvalo, zato ji Svet Krajevne skupnosti Limbuš podeljuje

Pisno priznanje Krajevne skupnosti Limbuš.



RESTAVRACIJA VNUKEC

Na Podpohorski vinski cesti, na pol poti do Mera-novega že 20 let gostinsko ponudbo v našem kraju bogati Restavracija Vnukec, ki jo uspešno vodi njen lastnik Sašo Vnuk.

Njena izvrstna kulinarčna ponudba in dober izbor lokalnih vin ni znana samo v našem kraju ampak kar širom Slovenije in tudi tujine. Poleg gostinske ponudbe se v njej dogajajo tudi razne prireditve, degustacije in posveti povezani z gostinstvom, pripravi zdrave in domače prehrane in drugo.

Je zelo lepo urejena, sprejem gostov je vedno na nivoju domačnosti, izbor hrane in vina je raznolik.

Sašo Vnukom in njegova restavracija zgledno sodeluje z različnimi organizacijami in društvi v kraju.

V naš kraj prinašajo vedrino, toplino in dobro počutje, zato Svet krajevne skupnosti Limbuš Saši Vnuku in vsem njegovim sodelavcem podeljuje

Pisno priznanje Krajevne skupnosti Limbuš.

Marija Lončarič

Vrtec Studenci Maribor – enota Limbuš

JESEN V VRTCU

V začetku jeseni se v vrtec ponovno vrne življenje, živ žav in tudi nekaj žalosti ob ločitvi otrok od svojih staršev. Vzgojiteljice moramo najprej poskrbeti za dobro počutje otrok in njihovih staršev. Skozi izkušnje že vemo, da vsa žalost hitro mine in v vrtcu ostane le veliko veselja in razigranosti. Vsakodnevno poskrbimo za dobro počutje naših in vaših otrok ter se trudimo sodelovati z okolico. Prav zaradi tega v vrtec radi povabimo starše, stare starše in domačine z raznolikimi interesi, ki nas marsikaj naučijo.

Za zdrav razvoj in empatijo je izrednega pomena medgeneracijsko druženje. V letošnjem šolskem letu smo se zato odločili, da v vrtec povabimo stare starše otrok na dopoldansko druženje. Zbrali smo se pred vrtcem, kjer smo se najprej družili ob prepevanju in sproščenem pogovoru. Vse skupine vrtca in jaslic smo se skupaj s starimi starši odpravili v bližnji gozd. V gozdu je bilo potrebnega veliko sodelovanja in skrbi drug za drugega. Uspelo nam je nabrati ogromno kostanjev. V naslednjih dneh smo si večkrat v dopoldanskem času privoščili kuhane kostanje. Prav tako pa nam jih je še veliko ostalo za jesensko popoldansko druženje s starši.

Izvedli smo Jesensko srečanje s starši. Pripravili smo si kostanjev piknik. Žal nam je zagodlo vreme, vendar smo pogumno ostali in z dežniki v roki uživali ob druženju. Staršem smo zapeli pesmi ob spremljavi kitare. Jedli smo pečene kostanje, se sproščeno družili ob čaju in pogovoru.

*Anja Valente,
dipl. vzg. predš. otr.*



OSNOVNA ŠOLA RADA ROBIČA

Osnovna šola Rada Robiča Limbuš v šolskem letu 2022/2023

Najtežje se je naučiti tisto, kar bi bilo dobro vedeti.

Grški pregovor

Šola je veliko več kot le kraj, kjer se pridobiva znanje iz učbenikov. Učitelji ob poučevanju učence tudi vodimo in učimo veščin, ki jih potrebujejo za uspeh. Otroci pridobivajo izkušnje, ki vplivajo nanje. Torej je šola tudi kraj, kjer se oblikujejo značaji otrok, razvijejo prijateljstva in kjer se učijo o življenju. Rojevajo se sanje, želje in ambicije.

Zato smo med prednostne naloge šole v šolskem letu 2022/2023 umestili spodbujanje in krepitev razvoja socialnih veščin in večje socialne vključenosti, razvijanje digitalnih kompetenc in kompetenc trajnostnega razvoja, učenje prevzemanja odgovornosti za lasten proces učenja in vedenja, skrb za kvaliteto branja in pisanja ter razvijanje ročnih in gibalnih spretnosti učencev.

Vsaka oddelčna skupnost je med šolskim letom pripravila razredni projekt, s katerim je razvijala socialne veščine in ga predstavila na šolski prireditvi ob 1. maju. Nastali so odlični projekti, kot npr. obdaritev brezdomcev, medvrstniška pomoč, urejanje prostora

... Učence smo skozi vse šolsko leto, različno glede na starost oz. razred, navajali na skrb za svoje stvari, opravljanje domačih nalog, načrtovanje učenja in opravljanje šolskih zadolžitev ter prevzemanje odgovornosti za svoje vedenje in učenje. Ob tem so potrebovali veliko podpore in vzpodbude ter kontrole. Učenci se po prilagojenih letih šolanja zaradi covid-19 ne uspejo vrniti v potrebno šolsko rutino. Zmanjkuje jim motivacije za šolsko delo. Pridobivanje zadostnega števila ocen jim je predstavljalo veliko težavo.

Šola je bila vključena v dva projekta s področja razvijanja digitalnih kompetenc, v projekt Inovativna učna okolja in Dvig digitalnih kompetenc. Na šoli smo pripravili digitalno strategijo šole in v skladu z njo pri učencih sistematično pričeli razvijati digitalne kompetence. Strategijo bomo v naslednjih letih dopolnjevali in po potrebi spreminjali. Naš pomemben cilj na področju digitalizacije je, da učence naučimo kritične in smiselne rabe le te. Posebno pozornost pa smo skozi šolsko leto namenjali tudi temam s področja trajnosti in skrbi za naše okolje.



Sodelovali smo v projektu Erasmus+: Debating as a New Approach to Learning. Osem naših učencev se je pod mentorstvom učiteljic v mesecu oktobru udeležilo mobilnosti v Španiji. V mesecu marcu pa smo na naši šoli gostili učence in njihove mentorje iz Španije, Italije, Litve in Finske. Teden je bil zelo aktiven, z veliko odličnimi dogodki. Kljub naporom, ki jih je bilo treba vložiti v pripravo in izvedbo, so občutki in izkušnje izredno pozitivni za vse sodelujoče ter celotno našo šolo. Sodelovali smo še v enem mednarodnem projektu v obliki mobilnosti učiteljev, ki se je izvedla kot opazovalna praksa na šoli v Berlinu.

10



V šolskem letu 2022/2023 je OŠ Rada Robiča Limbuš obiskovalo 420 učencev, ki so bili vključeni v 18 rednih oddelkov.

V celoti smo realizirali zastavljen program predmetnika ter dneve dejavnosti. Z rezultati naših učencev 6. in 9. razreda pri matematiki, slovenščini in angleščini na nacionalnem preizkusu znanja smo bili zadovoljni, saj so dosegli rezultate, ki so nad državnim povprečjem.

Izvedli smo vse načrtovane šole v naravi, petošolci so imeli plavalno šolo v naravi v Poreču, tretješolci tek na smučeh na Pohorju, drugošolci pa pohodništvo in jahanje v ČŠOD Škorpiljon. Ker v šolskem letu 2021/2022 zaradi razmer, povezanih s covid-19, nismo mogli izvesti vseh šol v naravi, smo se odločili, da v šolskem letu 2022/2023 izvedemo alpsko šolo smučanja tako v 7. kot v 8. razredu, kar je bilo uspešno izvedeno. Pri plačilu šol v naravi smo staršem poskušali pomagati preko različnih akcij in pridobivanja sponzorskih sredstev, kar je v tem šolskem letu potekalo uspešno.

Izvedli smo pevsko šolo za učence mladinskega pevskega zbora v ČŠOD Štrk.

Po šolskih letih, ko smo morali naše aktivnosti močno prilagajati razmeram, povezanim s covid-19, smo ponovno lahko izvedli vse načrtovane strokovne ekskurzije.

Skupaj z Javnim sklodom RS za ljubiteljske kulturne dejavnosti, Območno izpostavo Maribor in Zvezo

kulturnih društev Maribor smo organizirali in izvedli 20. Acin memorial, slikarsko kolonijo osnovnošolcev Limbuš 2022 na temo Reka Drava in življenje ob njej.

V tekmovanjih iz znanja so naši učenci dosegli dve zlati priznanji na državnem nivoju. Osmošolka Urška Kuhar je osvojila zlato priznanje na tekmovanju iz slovenščine ter osmošolka Julija Zelenko na tekmovanju iz znanja nemščine.

Naši učenci so osvojili 10 srebrnih priznanj: 1 na tekmovanju iz znanja matematike, 2 iz Vesele šole, 2 na tekmovanju iz angleščine, 1 iz slovenščine, 1 na področju znanja iz sladkorne bolezni, 1 iz fizike, 1 na tekmovanju za Zeleno pero ter 1 na glasbeni olimpijadi.

Prvič smo sodelovali na tekmovanju Evropejček. Naši učenci so tekmovali na debatnih turnirjih. Četrtošolci so sodelovali na otroški varnostni olimpijadi.

Sodelovali smo na različnih natečajih. Na šoli smo izvedli literarni in likovni natečaj na temo ustvarjanja himne ter natečaj ob evropskem dnevu jezikov.

Prav tako so bili naši učenci uspešni na številnih športnih tekmovanjih. Tekmovali so v atletiki, krosu, badmintonu, odbojki, rokometu, košarki, nogometu, smučanju, deskanju na snegu, plavanju, akvatlonu, streljanju in šahu.

Na državno prvenstvo v atletiki se je uvrstil osmošolec Liam Bassin in osvojil bronasto medaljo, prav tako je enak dosežek ponovil na državnem prvenstvu v krosu. Bronasto medaljo je na državnem prvenstvu v streljanju osvojil tudi šestošolec Mai Sivec. V ekipnih tekmovanjih so največji uspeh dosegle deklice v rokometu, v četrtfinalu državnega prvenstva so dosegle 3. mesto. Tudi v odbojki smo imeli občinske in področne prvake, to je uspelo ekipi mlajših dečkov. V plavanju je mešana štafeta na občinskem tekmovanju osvojila 1. mesto. Med posamezniki je bil v streljanju Mai Sivec področni prvak, to je uspelo tudi Špeli Rajšp v smučanju in Urbanu Brezniku, Filipu Robniku, Maruši Štelcer ter Alisi Oset v plavanju.

Na področnih tekmovanjih so naši učenci dosegli še kar nekaj drugih in tretjih mest. Na šoli imamo tudi izredno uspešne šahiste. Čeprav so vsi naši učenci, ki so sestavljali ekipo, sodili še v starostno kategorijo





do 9 let, so postali področni prvaki v kategoriji do 12 let in se uvrstili na državno tekmovanje, na katerem so dosegli 7. mesto. Tudi posamično so naši učenci dosegali odlične uvrstitve.

Trije devetošolci so po izboru učiteljev in sošolcev za nagrado teden dni jadrali v okviru projekta Mirno morje. Vsa sredstva za jadranje so bila pridobljena donatorsko.

Mladinski in otroški pevski zbor sta se predstavila na reviji pevskih zborov, folkloristi pa na Srečanju folklornih skupin. Udeležili smo se bralnega maratona.

Tekom šolskega leta smo izvedli različne proslave, delavnice in prireditve.

Naši učenci, učitelji in mentorji vedno znova dokažejo, da smo lahko nanje ponosni. Vse prireditve so res na visokem nivoju.

V mesecu oktobru smo izvedli aktivnosti ob tednu otroka, ki je potekal pod sloganom »Skup se mava dobr«. Naši učenci z mentoricama so sodelovali ob komemoraciji v kraju ob dnevu spomina na mrtve. Še posebej ponosni smo na božično-novoletni koncert, ki si ga je ogledalo zelo veliko ljudi, prireditve je še dolgo odmevala v šoli in kraju. Dobro pripravljena in odlično obiskana je bila tudi prireditev, ki smo jo pripravili ob krajevnem prazniku. Šolsko leto smo sklenili z valetom za devetošolce in prireditvijo za učence ob dnevu državnosti. Oba dogodka sta bila odlično izpeljana.

Za šolske novince smo pripravili delavnice, učiteljice 1. triade so z učenci pripravile razredne prireditve ob materinskem dnevu. Prvič smo obeležili tudi dan Maribora. Posebno pozornost smo posvetili prihodu bakle miru na šolo v okviru Evropskega olimpijskega festivala mladih.

Šolsko leto 2022/2023 je bilo eno izmed najnapornejših šolskih let za vse deležnike. V tem letu se je pokazalo veliko vrzeli, ki so nastajale v letih, povezanih s covid-19.

Šolsko leto smo pričeli polni optimizma in energije, a je ta tekom šolskega leta nekako kar kopnela. Učenci niso uspeli usvojiti šolske rutine, šolsko delo jim je predstavljalo velik napor. Pridobiti so morali polno število ocen, ki je bilo v letih covid-19 zmanjšamo. Ob težavah, povezanih s šolskih delom in pridobivanjem

znanja, pa so v ospredje stopile še težave na socialno-čustvenem področju. V letu, ko ni bilo potrebno več omejevati socialnih stikov, ko so se učenci lahko družili med odmori, pred in po pouku, ko ni bilo treba paziti na medsebojno razdaljo, niso zmogli vseh socialnih stikov. Med njimi so se pojavljali številni konflikti, prihajalo je do nestrpnosti in medvrstniških konfliktov.

Po letih, ko smo s starši, ponovno zaradi covid-19, komunicirali v glavnem na daljavo, preko videokonferenc, telefonov in elektronske pošte, se starši nekako kar niso vrnili v šolo. Predvsem so bili obiski staršev učencev na predmetni stopnji slabi.

Ob tem pa so nekateri starši z nami vstopali v komunikacijo na neprimeren način. Žal so se šolska vrata v nedavni preteklosti široko odprla vsakovrstnemu presojanju strokovnega dela učiteljev.

Pretekla šolska leta in sodobna družba so pustili sledi tudi na delavcih šole. Tekom šolskega leta so se stiske, utrujenost in občutek preobremenjenosti pojavili tudi pri njih. Več je bilo odsotnosti zaposlenih, tudi dolgotrajnejših bolniških odsotnosti.

Menim, da smo navkljub vsemu dobro opravili svojo nalogo, veliko je bilo odličnih stvari.

Naša učiteljica razrednega pouka, ga. Alenka Lončarič, je prejela Šilihovo priznanje.

Po 40 letih dela na naši šoli se je upokojila učiteljica matematike in fizike, ga. Marjetica Štampar.

Rada bi se zahvalila vsem delavcem, učencem in staršem. Ponosna sem, da sem ravnateljica na takšni šoli. Še posebej sem ponosna na dve priznanji, ki ju je v tem letu prejela šola, in sicer naziv Digitalna šola ter naziv Kulturna šola.

Četudi smo tekom šolskega leta naleteli na kar nekaj ovir, sem prepričana, da jih bomo v naslednjih letih skupaj s spoštljivostjo, strpnostjo, odgovornostjo ter s pozitivno naravnostjo premagali.

Saj kot je zapisal že Seneka, je edini smisel ovire ta, da jo premagamo.

Vsem želim v prihajajočem letu vse dobro.

*Mojca Kirbiš,
ravnateljica OŠ Rada Robiča Limbuš*



Naša šola prejela naziv »Digitalna šola«

V mesecu marcu 2023 je OŠ Rada Robiča Limbuš na Ministrstvu za vzgojo in izobraževanje (MVI) prejela status evropska "digitalna šola" za dosežke na področju digitalnega učenja in poučevanja, na kar smo zelo ponosni. Nagrada »digitalne šole« Schools Award Europe, ki jo v projektu podpirajo partnerji iz industrije, ministrstvo ter izobraževalni partnerji, želi spodbujati digitalno učenje in opremiti učence z naprednimi digitalnimi veščinami.

12

V preteklih letih smo sodelovali v nekaterih projektih s področja inovativnih učnih oblik (E-šolstvo, Inovativna učna okolja, Dvig digitalnih kompetenc). Tako smo bili lani povabljeni v projekt Selfie DSA (Digital School Awards Europe). V okviru tega projekta, ki ga v sodelovanju z MVI vodi Fakulteta za naravoslovje in matematiko Univerze v Mariboru, morajo šole dokazati celovit pristop k digitalizaciji izobraževanja in šolsko digitalno strategijo, predložiti dokaze, kako digitalna tehnologija izboljšuje učenje, in zavezanost stalnemu strokovnemu razvoju učiteljev.



Odzvali smo se povabilu in v juniju 2022 opravili analizo stanja z evropskim orodjem za samorefleksijo Selfie (vodstvo, strokovni delavci, učenci od 5. do 8. r.), nato pripravili Digitalno strategijo šole in zbirali dokaze za posamezna področja, ki so se vrednotila. SELFIE Digital Schools Academy je temeljil na sodelovanju med mentorskimi šolami (prejemnice priznanja v prvem pilotnem programu) in kritičnimi prijatelji, ki so pregledali in evalvirali oddane utemeljitve, dokazila, šolski razvoj in načrtovane smernice.

Cilj Akademije digitalnih šol Selfie je podpreti trajnostne prakse digitalnega izobraževanja v evropskih šolah. Akademija nudi šolam, ki so uporabile evropsko orodje za samorefleksijo Selfie, mentorsko podporo za digitalno izobraževanje in vire strokovnega razvoja, s poudarkom na temah, kot so vodenje, sodelovanje, infrastruktura, poklicni razvoj, poučevanje in učenje, oce-



njevanje digitalne kompetence učencev, izobraževanje STEAM in učenje na daljavo.

Tako smo bili uspešni na vseh osmih področjih in med sedmimi šolami, prejemnicami nagrade v tem roku, smo bili tudi mi. Do sedaj je oktobra 2021 nagrada prejelo pet šol in marca 2022 štirinajst šol.

S tem je program v okviru programa Erasmus+ v obdobju treh let izpostavil inovativne in sodelovalne pristope k vključevanju digitalne tehnologije v poučevanje in učenje. In s tem bomo nadaljevali tudi v okviru projekta Inovativna pedagogika 5.0.

Julija Flogie, koordinatorica projekta

OŠ Rada Robiča Limbuš prejela naziv »Kulturna šola 2023«

Naša šola se že vrsto let ponaša z razvejanim in kakovostnim kulturnim delovanjem. Čeprav je bilo obdobje zadnjih treh šolskih let (2019/2020, 2020/2021 in 2021/2022) zaznamovano s covid krizo in je pouk potekal deloma tudi na daljavo ter tako onemogočil številne že utečene kulturne dejavnosti na šoli in izven nje, smo presodili, da kulturna dejavnost v kriznih časih nikakor ni zamrla, še več, z novimi oblikami dela na področju kulture smo se prilagajali dani situaciji in marsikatero dejavnost (kulturni dan, bazar, kulturno prireditev ...) izvedli tudi na daljavo.

Redno prirejamo kulturne dogodke, namenjene učencem in širši javnosti (proslave, prireditve, koncerti, srečanja ...), obiskujemo zunanje kulturne institucije in dogodke izven šole (gledališča, muzeje, kino predstave, sejme, knjižnice ...) ter pripravljamo posebne kulturne projekte v sodelovanju z drugimi šolami (tudi tujimi) in institucijami. Redno sodelujemo na revijah, srečanjih, festivalih, tekmovanjih, na katerih naši učenci dosegajo zavidljive rezultate. Raznovrstnost kulturnega delovanja se kaže tudi z močnimi skupinami v vokalni, instrumentalni, folklorni, fotografski, likovni in literarni dejavnosti ter na področju spodbujanja branja in literature. Pestro in bogato je



naše sodelovanje s krajevnimi društvi pri varovanju kulturne dediščine in razvijanju turizma v kraju Limbuš. Seveda gre posebna zahvala našim učiteljem-mentorjem, ki jim vodstvo šole omogoča redno izobraževanje na področju kulturno-umetnostne vzgoje, kjer pridobivajo nova znanja in veščine ter ta z veliko mero srčnosti in entuziazma prenašajo na mlajše rodove.

Zaradi zavedanja, da smo delali na omenjenih področjih veliko in dobro, smo se 30. 5. 2023 odzvali pozivu Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti, oddali vlogo in prvič kandidirali za dodelitev naziva »Kulturna šola 2023«.

Strokovna komisija je na podlagi analize posredovanih podatkov prepoznala OŠ Rada Robiča Limbuš kot šolo, ki glede številčnosti kot kakovosti izkazuje nadpovprečno aktivno udejstvovanje učencev, njihovih staršev oz. skrbnikov, starih staršev in mentorjev v sklopu obšolskih dejavnosti, ki niso del šolskega kurikulumuma ter tako ustreza kriterijem za pridobitev naziva »Kulturna šola 2023«. Naziv lahko uporabljamo za obdobje štirih šolskih let, to je do 31. 8. 2027.

Zaključna prireditev s svečano podelitvijo nazivov je potekala 11. oktobra 2023 na Osnovni šoli Preserje pri Radomljah.

*Darja Lorenčič Lašič,
knjižničarka na OŠ Rada Robiča Limbuš*

Še zadnje dejanje v okviru projekta Erasmus+:

DEBATING AS A NEW APPROACH TO LEARNING

Konec septembra se je sedem učencev odpravilo na petdnevno izmenjavo učencev v Milano, kjer je potekalo srečanje predstavnikov vseh šol, ki so sodelovale v projektu Erasmus+: Debating as a new approach to learning. V tem projektu je sodelovalo pet šol iz petih držav, in sicer Slovenije, Litve, Finske, Italije in Španije. Iz Španije in Slovenije sta sodelovali osnovni šoli, iz ostalih treh pa srednje šole. Projekt je trajal tri leta, zato so se do sedaj med nekaterimi učenci že spletle prijateljske vezi. Takoj je bilo opaziti veselje ob ponovnem srečanju. V prejšnjih izmenjavah so se učenci učili tehnik debatiranja, učitelji pa so sodelovali in pripravili priročnika: Intruducing debate

in the curriculum (Uvedba debate v učni načrt), tako za osnovno kot srednjo šolo, ter spletni priročnik za učence za učenje skozi debato, ki je bil sedaj v Milanu predstavljen in izdan.

Celoten program je bil dobro načrtovan ter popolnoma zapolnjen. Trije dopoldnevi so bili namenjeni debatnim delavnicam in preizkušanju izdanega priročnika, dva popoldneva pa raziskovanju oz. ogledu mest Busta Arsizia in Milana. Predzadnji dan smo bili vključeni v predstavitev priročnika, kasneje pa smo se države predstavile s tradicionalno hrano, čemur je sledil prost večer za druženje in ples.

Učenci so znova dokazali sposobnosti širšega razmišljanja v angleškem jeziku. Četudi so se sprva delavnice zdele nekoliko težke, je najbrž ravno to pripeljalo do cilja – pripraviti učence do širšega in globljega razmišljanja tudi pri temah, ki jim še niso tako znane.

Kljub napornemu urniku s(m)o imeli vsi veliko energije, ohranili nasmeške na obrazih, stkali nove vezi in pridobili ogromno izkušenj. Potovali smo, se povezovali, spoznavali, odkrivali, dobivali nove izkušnje, preizkusili nasvete drugih, usvajali nove spretnosti ... Toliko pozitivnih izkušenj, da bi privoščili vsakemu učitelju in učencu, da doživi kaj podobnega.



Učenci in učitelji na ogledu mesta Busto Arsizio

Nekaj misli učencev

V Milanu mi je bila zelo všeč katedrala Duomo, ki je ena najimpresivnejših cerkva na svetu. Obstaja tudi veliko modnih trgovin, v katerih lahko najdete najnovejše modne trende. Obiščete lahko tudi slikovito gledališče La Scala, v katerem se odvijajo vrhunske operne in baletne predstave. Zelo sem užival v družbi ljudi iz drugih držav.

Gal Pavel Topolnik

Nisem pričakoval tako veliko od te izmenjave. Mislim, da sem svojo angleščino kar precej nadgradil in da mi nastopanje pred publiko sedaj gre malo lažje. Seveda sem spoznal tudi nove prijatelje, ki mi

bodo vedno ostali v spominu. Šola je bila zelo velika in lepa. Všeč so mi bile tudi debatne delavnice. Ker sem prvič debatiral, mislim, da sem si s to izmenjavo pridobil kar nekaj novih izkušenj. Z veseljem bi se takoj udeležil še ene izmenjave.

Lucas Biderman da Costa

14



*Vseh pet delagacij na potepu
(Slovenija, Španija, Finska, Litva, Italija)*

V Milanu sem se zelo zabavala. To je bila izkušnja, ki jo želim podoživeti vsaj še enkrat. Celotno potovanje je bilo super in težko je izbrati med vsemi temi lepimi trenutki. Ampak po mojem mnenju je bila najboljša stvar zadnja zabava. Ker smo se malo že poznali, smo se imeli priložnost pogovarjati več o drugih stvareh kot o debatnih temah. Hrana tam je bila res dobra. Všeč mi je bilo, ker je imela vsaka država svojo podeželsko hrano. Naučila sem se, kako v resnici poteka debata. Moja angleščina se je izboljšala. Naučila sem se tudi, kako biti samozavestnejša, saj sem morala govoriti pred veliko ljudmi. Naši učitelji so nam tudi pokazali, kako biti iznajdljivi, ko je bil naš let opovedan.

To je bila res odlična izkušnja in upam, da jo bom imela priložnost še enkrat doživeti.

Lia Bele



*Predstavitelj OŠ Rada Robiča Limbuš,
Maribora in Slovenije*

Na Erasmus izmenjavi v Milanu sem doživela neverjetno izkušnjo. Ne samo, da sem izboljšala svojo angleščino, ampak sem tudi spoznala veliko novih, čudovitih ljudi iz drugih držav. Najbolj nepozaben trenutek pa je bil zadnji dan - poslovilna zabava. Plesali smo in se zelo zabavali in to je bila najboljša zabava v zadnjem času. Eden od vrhuncev je bilo sodelovanje v debatah, kjer sem se naučila umetnosti izražanja svojih idej in svojega mnenja. To potovanje toplo priporočam svojim sošolcem, saj je fantastičen način za razširitev jezikovnih veščin, sprejemanje različnih kultur in razvoj kritičnega mišljenja. Tudi o debati sem se veliko naučila. To so življenjske veščine, ki jih je, po mojem mnenju, pomembno poznati. Res je bila nepozabna izkušnja in zapomnila si jo bom za vedno.

Sofija Kamenšek



Učenci naše šole debatirajo s Španci

Moja izkušnja v Milanu je bila nekaj, česar ne bom nikoli pozabil. Imeli smo veliko zabave in lepih trenutkov, a tisti, ki ga ne bom nikoli pozabil, je srečanje s starim prijateljem iz zadnje izmenjave. Bila je čista sreča, ko sem ga videl po tako dolgem času in res lahko rečem, da sem tukaj pridobil veliko prijateljev. Moja angleščina se je od začetka projekta zelo izboljšala. Veliko samozavestneje govorim v tujih jezikih in na splošno sem prenehal uporabljati mašila, kot je "uh". To bi res priporočal vsem, ker se naučiš veliko o kulturi po vsem svetu, pridobiš veliko novih prijateljev, izboljšaš se v govorjenju angleščine in očitno se izboljšaš v debatiranju na splošno. Kot sem že omenil, sem se veliko naučil, nekaj, kar pa res še posebej cenim, so različne perspektive in to, kako ljudje drugače gledamo na svet v primerjavi z nami, Slovenci.

Resnično cenim priložnost, ki sem jo dobil, in kako srečen sem, da sem to doživel! Hvala za vse!

Klemen Vrhunec

Zelo sem vesela, da sem dobila priložnost sodelovati v projektu Erasmus+. Spoznala sem veliko novih učencev iz drugih evropskih šol in vsi so bili zelo prijazni. Milano kot mesto mi je bilo zelo všeč. Tam je



Ogled Milana

bilo veliko lepih stavb, tudi arhitektura mi je bila zelo zanimiva. Moj najljubši dan v Milanu je bil tisti, ko smo si ogledali center. Prav tako mislim, da sem nekoliko izboljšala svojo izgovorjavo in svojo sposobnost komuniciranja z drugimi v angleščini. Te izkušnje ne bom nikoli pozabila.

Lina Matjašič

Za večino učiteljev je bilo sodelovanje v tovrstnem projektu novo in so sodelovali prvič. Prav vsi smo izredno navdušeni nad projektom, ki je trajal tri leta, saj smo kot učitelji prav tako veliko pridobili in se novega naučili. Tako kot učenci smo tudi učitelji pridobili nova znanja, nove širine in nove izkušnje. Vsekakor upamo na še več takšnih projektov.

Monika Biderman in Tamara Štifter, mentorici, OŠ Rada Robiča Limbuš

MARTINOVA ŠOLSKA STOJNICA 4. 11. 2023

November je tradicionalno mesec jesenskih druženj in tako se tudi v našem kraju odvije več dogodkov s tem namenom. Eno od najbolj obiskanih je zagotovo tradicionalno martinovanje na podpohorski vinski-turistični cesti Limbuš–Vrhov Dol–Meranovo, ki ga že leta organizira Turistično društvo Limbuš skupaj s svojo sekcijo vinarjev in vinogradnikov.

Že dolgo velja dogovor, da lahko na omenjeni prireditvi sodelujejo tudi naši osnovnošolci, in to s prav posebnim namenom.

Sedmošolci se namreč že skoraj dvajset let udeležujejo zimске šole v naravi, ki poteka v avstrijskem Schladmingu. Ker gre pri izvedbi te šole v naravi za malo večji finančni zalogaj, so nam organizatorji ponovno prijazno dovolili, da lahko čisto na začetku vinske ceste postavimo stojnico.

Na stojnici so otroci v zameno za dobrodelne prispevke obiskovalcem ponujali toplo okrepčilo, posladke, pecivo, darilca, ki so jih izdelali sami, mame so pekle palačinke in langaše, otroci pa so uživali v prodaji vsega navedenega. Z aktivnostmi smo pričeli že dopoldne, da smo "polovili" še tiste bolj zgodnje pohodnike, pa vse do mraka, ko nas je pregnala tema. Prav tako smo za obiskovalce pripravili bogat srečelov, starši so se izjemno potrudili in zbrali skupaj skoraj petsto dobitkov, srečke pa so se prodale do zadnje in to že pred zaključkom.

Glavni namen dogodka je bil pravzaprav ta, da otroke naučimo, da "denar ne raste na drevesu" in da morajo za višji nivo kvalitete šole v naravi prispevati tudi sami, pa ne v denarju, ampak s svojim delom in trudom. Sodelovali so skoraj vsi sedmošolci, eni bolj, drugi malo manj zavzeto, a namen je bil dosežen. In tudi znesek, ki so ga otroci zbrali na stojnici in smo ga takoj naslednji dan predali šoli, je bil dovolj visok, da bodo lahko naši otroci v mesecu januarju, takoj po novoletnih praznikih, ponovno uživali v zimskih in snežnih aktivnostih na več kot dva tisoč metrih nad morjem.

Na koncu bi se radi iskreno zahvalili Turističnemu društvu Limbuš za povabilo, vodstvu Osnovne šole Rada Robiča za zaupanje, da bomo dogodek izvedli kot je treba, vsem donatorjem za darilca, dobitke in material ter seveda staršem za aktivacijo in pomoč pri izvedbi.

Že zdaj se veselimo Martinove šolske stojnice naslednje leto, ki pa jo bo organizirala naslednja generacija otrok in jim želimo uspešno izvedbo!



Zapisal U. L., oče sedmošolca

TURISTIČNO DRUŠTVO LIMBUŠ

Aktivno delo v letu 2023

Prišel je čas, da vas seznanimo oz. opomnimo na naše delo društva v tem letu.

Na naše prireditve, ki se odvijajo čez vse leto, prihaja vedno več krajanov. Dogodki se odvijajo skoraj vsak mesec, le avgust je za nas počitek.

Leto smo pričeli s tradicionalnim Hubertovim pohodom po naših gričih do njegove domačije Zg. Marin. Udeležba je odvisna od vremena, saj je to na prvo soboto v januarju.

Že bil je pust pred vrati. Obeležili smo ga s kurenti, ki so spremljali povorko od šole pa do našega trga, kjer smo zaključili s pustnim rajanjem.

S pohodom in kulturnim programom se spomnimo našega Prešerna, ki ga praznujemo 8. februarja.

Konec zime in pričetek pomladi nam naložita delo, da očistimo kraj, pobereмо smeti, ki so se skrivale pod snežno odejo.

30. aprila že tradicionalno s pomočjo naših pridnih gasilcev postavimo majsko drevo. »Majpam«, na katerem plapolata naša zastava, nam kraj krasi ves mesec maj.

Mesec maj je za nas krajane poseben mesec, saj praznujemo Krajevni praznik Limbuša in Pekar. S tem praznovanjem povežemo veliko prireditev. Ena izmed njih je kuhanje »kisle župe«, kjer se zbere veliko ljudi, da našim kuharjem predčasno zmanjka župe.

Pred podelitvijo nagrad oz. priznanj našim vinogradnikom je treba opraviti ocenjevanje vin letnik 2022.

Grozdje zori, »ovtar« je dobil službo, da čuva vinograde. Zraven njega pa še postavimo klopotec, ki stoji na Meranovem do konca trgatev. Tam podelimo priznanja za najboljše vino naših vinogradnikov.

16

Prav tako poskrbimo za druženje članov na izletih. Imeli smo dva in sicer enodnevnega na Dolenjsko in tridnevnega na Korčulo.

Prva sobota je rezervirana za Šternov pohod na Meranovo.

Koruza je dozorela

Vsako leto obujemo star kmečki običaj »KOŽUHANJE«. S pridnimi rokami pobereмо koruzo. Zbrali smo se na njivi pri Marku Potočniku, kjer smo njivo koruze potrgali, napolnili prikolico in pripeljali na naš prostor, kjer smo ob velikem kupu koruze ličkali. Zbrali so se otroci, mladi, ki tega običaja ne poznajo, pa so jih starejši krajanji naučili, ne samo olupiti, ampak tudi vezati, da lahko koruzo obesimo in koruzni storži se sušijo čez zimo. Za otroke je bilo najbolj zanimivo na traktorski prikolici, kjer so lahko skakali na »ličkah«.



Ob delu pri kupu koruze nas je spremljala domača glasba s harmonikarjem Milkom in kitaristoma Silvom in Štefanom. Ob igranju so nam dajali pogum in motivacijo, da čimprej končamo z delom. Počistili smo prostor, naložili prikolico in traktorist Marko jo je odpeljal domov.

Vreme je bilo lepo, zato je bilo druženje še lepše ob pijaci in jedači. V sklopu te prireditve je bila tudi tržnica.

Bliža se najlepši čas, ko zagorijo lučke na okrašenih smrekah, postavljen bo tudi adventni venček. Prižig lučk s kulturnim programom se vedno odvija zadnjo soboto v novembru. S tem je povezan tudi Božični bazar, kjer nudijo noveletna darilca. Ob adventnem venčku se zberemo in prižgemo svečko.

Vabimo vas na predvečer Božiča na pohod na Pekrsko gorco in ob tem vam Turistično društvo želi lepe in vesele praznike.

Marija Lončarič, podpredsednica društva



Kuhanje »kisle župe«



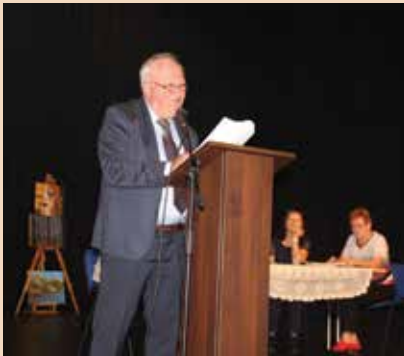
Jesenska tržnica

DRUŠTVO UPOKOJENCEV Li - Pe

Delovanje DU Li-Pe v letu 2023

Leta bežijo hitreje kot bi si želeli. Ni dolgo tega, ko smo si voščili in želeli lepše, srečnejše in zdravo leto 2023. Dnevi so bežali kot milni mehurčki v nebo.

Leto 2023 je posebno leto, je čas, ko smo svobodneje zadihali in se rešili COVID a 19. Končno so naše sekcije zaživele in pričele uresničevati svoje cilje. V letu 2023 smo proslavili več obletnic delovanja sekcij.



Občni zbor društva

MePZ je imel ob svoji 10. obletnici samostojni koncert z gosti, šahisti so priredili šahovski turnir, prav tako ob 20. obletnici sekcije tudi kegljači, ki so v goste povabili svoje prijatelje iz Marjete na Dravskem polju. Pevke ljudskih pesmi SPOMINČICE so nepogrešljiv

gost na srečanju Pod brajdami, na srečanju starejših krajanov. v Limbušu in Pekrah.. Vrhunec nastopov pa je bil med našimi zamejci na Madžarskem. Ročnodelski sekciji Spominčice in Rožice iz Peker sta imeli samostojno razstavo v čast krajevnih praznikov Limbuša in Peker. Člani likovne sekcije pod strokovnim vodstvom ustvarjajo čudovita dela, ki krasijo prostore KS Limbuš in Srečevališča, hkrati pa razstavljajo kamor jih povabijo..

Vsekakor ne smem pozabiti na naše aktivne člane Projekta Starejši za starejše z vodjo Ankico Onič, ki vas redno obiskujejo in so vam vsak trenutek v pomoč.

Člani UO skrbimo za nemoteno delovanja društva.. Smo zelo aktivni in zmeraj pripravljeni, da vam pomagamo z nasveti, plačilu članarine, VS,

Tajnica društva ga. Zlatka Tibaut in blagajničarka ga. Mira Novak sta vam na razpolago vsako sredo med 9. in 12. uro.

Poročilo je skrajšana verzija našega dela, ker se vam predstavljajo tudi posamezne sekcije. Obširneje se bomo predstavili v glasilu LIPE, ki ga izdamo vsako leto pred zborom članov.

Na koncu bi izkoristil priložnost, da se v imenu vseh iskreno zahvalim Svetu KS, posebno še tajnici KS ga. Karolini Merc, ki nam omogočajo, da lahko nemoteno deluje in se družimo.

Vse starejše krajanje vljudno vabimo, da se včlanijo v naše društvo. Tu se boste počutili prijetno, hkrati pa boste svoj čas koristno in zdravo uporabili.

Drago Koletnik, predsednik DU Li-Pe

S kulturnim programom smo počastili letni zbor članstva DU Li-Pe

Ko se je zavesa razgrnila, je pred publiko stal MEPZ DU LI-PE in zapel Avsenikovo Gozdovi v mesečini. Ko je pesem izzvenela, so pevci sedli na pripravljene stole na robu scene in pojavila sta se moderatorja – nekdanja učiteljica, moja malenkost Darja Medved, s svojim nekdanjim učencem Andrejem Grajfonerjem.

Andrej se je odzval na odpeto pesem: »Gozdovi v mesečini ... So zvezde že na nebu?« Pojasnil je, da so zvezde od nekdanj igranje v človekovem življenju pomembna vloga. Ne le da so mu kazale pot, da ne bi zašel v temi, že od nekdanj so del njegovega duhovnega sveta. Verjame, da oznanjajo prihod pomembnih ljudi, da videnje utrinka izpolnjuje želje. Burijo znanstvenike in navdihujejo umetnike.

Omenila sem gledališkega igralca Igorja Samobora, ki je ob prejetju Borštnikovega prstana leta 2012 spregovoril o zametkih kulture, umetnosti.

Ob njegovem razmišljanju se nam je porodilo vprašanje: »Le kaj je spodbudilo lovca, da je na zidove jame narisal bizone?« In že so bili tu odgovori: »Bili so pogoj njegovega preživetja. Morda je občudoval njihovo moč in veličastno podobo, morda je ob pogledu nanje uročen obstal, pa si jih je želel približati, da bi jih lahko gledal vsak dan ...«

Pokazala sem na slike članov likovne sekcije DU LI-PE, ki sledijo umetnikom iz preteklosti in sedanosti in z nami delijo svoj likovni pogled na svet. Tudi nisem pozabila na članice ročnodelske sekcije, ki dodajajo svetu eno samo lepoto. Moderatorja sva skupaj pobrskala po mizici, na kateri je bilo razstavljenih nekaj izdelkov – prtički, angelčki, dve raci, klobuk. Nisem si mogla kaj, da si ga ne bi za hip pomerila.

In že je bilo tu novo vprašanje: »Kaj je spodbudilo pračloveka, da je votlo kost ponesel k ustnicam in izvabil iz nje sprva oglušujoč pisk, kasneje pa si začel prizadevati, da bi ustvaril harmonično melodijo? Melodija mu ni potešila lakote, ni mu omogočila varnosti in preživetja, pa vendar je postala njegova sopotnica. In ne le njegova, tudi tisti, ki jim ni bilo dano izvabljeni iz piščali skrivnostne melodije, so ji sledili.«

MEUPZ je zapel pesem Ajdov cvet, Albina Krajnca. Sledile so mu Spominčice in zapele Tu smo doma in Prijatelja.

Sledile so misli o pesništvu in pripovedništvu. In ker obeležujemo Kajuhovo leto, je Drago recital Našo pesem, ki govori o tem, kako je težko biti v tem času mlad in gledati starega sveta propad. Pesnik zaključil s trditvijo, da je vendarle lepo biti mlad in poln nad.

Andrej se mu je pridružil s pesmijo Ljubici za veliko noč, ki se zaključil takole:

*Čez gore, tja daleč, tja bova odšla,
kjer peti o ljubezni in sreči ni greh,
kjer nič ni sovraštva in zlobe v ljudeh,
kjer nama ne bodo razklali srca.*

Andrej se je spomnil prvega plesa okrog ognja in pomena le tega. Napovedal je baletke kulturne društva Balans iz Selnice ob Dravi. Bili smo priča plesu z medvedki. Kot je zapisala njihova mentorica Mirjana Šrot, ima vsak otrok plišasto igračko, ki je pogosto njegov najboljši prijatelj.

Sledili smo ljubkim, spretnim gibom majhnih baletk, se smehljali, morda je kdo komaj zadržal solze ganjenosti ...

18



Izpostavila sem gledališka umetnost, citirala odziv na Partljičevo komedijo – Poroka čistilke Marije in se zahvalila vsem, ki so soustvarjali predstavo.

Andrej je strnil misli o pomenu umetnosti, jo primerjal z zvezdo Severnico, ki nam kaže pot v temi ... morda bi lahko zapisali – kaže pot iz potemnelega sveta ...

Zahvalila sem se pripovedovalcem zgodb iz preteklosti in sedanjosti, Igorju Samoboru, ki je z nami delil svoj pogled na umetnost, vsem, ki so sodelovali v našem kulturnem dogodku in poslušalcem in gledalcem, brez katerih naša zgodba ne bi našla pristana.

Napovedala sem MEPZ in pesem Dve beli brezi Ota Čeruja in dodala nekaj besed o tej pesmi. Ne morem si kaj, da jih ne bi izpostavila:

»Pesem poje o ljubezni ... in naravi ... le ta je svetla, ko je ljubezen topla in vdana ... A potemni, se zamegli, ko je za izpovedovalca več ni ... kdo moj deklíč te ljubi zdaj ...

Ja ... ljubezen kdaj izgubimo ... a srečni smo lahko, da smo jo imeli. Pustimo ji naprej, privoščimo jo drug drugemu, tudi če je sami nismo deležni ...

In ... ja ... morda je nocej kdo izmed vas vzel sosedino, sosedovo dlan med svoje dlani. Kaj bi si lahko še želeli ... Če še tega niste storili, zdaj je zadnja priložnost! Gremo, z močjo vseobsegajoče ljubezni po poti naprej!«

Po odpeti pesmi, je ga. dr. Inge Breznik članom MEPZ podelila Gallusove značke. Kaj bi si še lahko želeli?



MPZ DU Li-Pe, dobitniki Galusovih značk

O, seveda! Čakali smo na najpomembnejši trenutek tega dne! Začetek letnega občnega zbora članov DU LI-PE, ki ga je vodil in usmerjal naš predsednik Drago Koletnik. Nagovori, poročila, dvigi rok, zahvale, pohvale ... Pozitivni občutki, razpoloženje ... In potem ... prigrizek in pijača v Gasilskem domu! Hvala, Drago, hvala, gostje, hvala, nastopajoči! Se vidimo naslednje leto!

Darja Medved

Kaj je novega pri MPZ DU LI-PE?

Spomladi smo člani in članice MPZ DU Li-Pe izvedli koncert ob 10-letnici delovanja, nastopili na kulturnem dogodku pred Občnim zborom DU Li-Pe, na koncu katerega so posamezni člani prejeli Gallusova priznanja za zborovsko petje. Obiskali smo tudi Dom upokojencev v Slivnici in kasneje še Dom Pod Pekrsko gorco. Lepo je bilo.

Po krajšem oddihu smo v oktobru prejeli povabilo v Sončni dom na Pobrežju in teden za tem smo nastopili v Domu Danice Vogrinec, prav tako na Pobrežju.

Zanosno smo prepevali pesmi, ki jih je povezovala naša pevka Sonja Hrastnik: Venci vejli, Kadar bom vandral, Ajdov cvet, Na lipici zeleni, Rož, Podjuna Zila, Dve beli brezi, Gozdovi v mesečini, Tihi večer in Lahko noč. V obeh domovih so se naši pogledi srečevali s pogledi varovancev ... Njihove očke so bile zdaj solzne, zdaj je v njih odseval žarek veselja, upanja ... In kaj bi si lahko želeli še lepšega – zapeli so z nami. Zlasti na koncu – Mi se imamo radi, Kol'ko kapljic tol'ko let ...pa še kakšno ... Saj veste, ko nisi več rosno mlad, začneš pozabljati. Ne bom pa pozabila, kako



me je v Domu Danice Vogrinec Ida, ki stoji v zboru ob meni, nagovorila: «Poglej, kakšna mavrica se je prikazala!» In res, skozi okna na nasprotni strani dvorane se je bleščala v svojih prelestnih barvah! Uau! Kaj bi si še lahko želeli lepšega! O, nekaj pa! Ko smo se poslavljali, sem v tem istem domu vprašala gospo, če jo lahko objamem. Hvaležno se je odzvala. Potem smo bili povabljeni na zakusko. Mmmmm, dobrote! Klepet, lučke v očeh, smeh ... In ko smo se vračali na parkirišče, sta zunaj stali gospe. Ena izmed njih me je nagovorila: «Hvala za objem!» »O, vi ste! Lahko še enega! Pa vam tudi!» In tako smo se vse tri objele.

In potem smo pevci in pevke z našim pevovodjem Emilom nadaljevali pot domov. Srečni, da smo nekomu polepšali dan. In tudi naš dan je bil lepši.

V imenu pevovodje, pevk in pevcev Darja Medved

Moj novi dom, Limbuš

Pred sedmimi meseci sem se priselila v Limbuš. Bilo je zelo stresno in naporno in čeprav je moj rodni dom samo 2,5 kilometra stran, tukaj skoraj nikogar nisem poznala. Doma mi je bilo čisto naravno, da poznam vse sosede od blizu in daleč. Ker ne moreš spoznati v kratkem času veliko ljudi, sem začela pri sosedu, s katerim sva si vedno pomahala in včasih malo poklepetala. In potem pri drugem sosedu na drugi strani. Ok, dva že poznam. ☺ Kaj pa zdaj?

Vedela sem, da imajo v kraju tudi ročnodelski krožek in ker se ukvarjam z ročnimi deli, sem imela v mislih, da bi se jim morda pridružila. In čisto slučajno se lepega sončnega septembrskega dne peljem mimo KS, kjer srečam simpatično gospo, ki mi je bila malo znana, saj sem že bila večkrat na razstavi ročnih del v Limbušu, in jo vprašam, če morda ve, kdaj se srečujejo ročnodelke. Kako ne bi vedela, ko pa je voditeljica sekcije. Vprašala sem, če jih lahko obiščem in morda tudi postanem članica. Bila je zelo vesela in mi rekla, naj pridem v torek. Komaj sem čakala na torek in glej ga šment, sem zbolela. Ja nič, naslednji torek bom šla. Mineta dva tedna in jaz vsa vesela proti KS, da bom spoznala nove ljudi. Pridem pred zaprta vrata. Razmišljam, ali sem mogoče pomešala dneve ali si nisem prav zapomnila? Hm, ne dam se kar tako. Bom pa prišla še naslednji torek. ☺ Vztrajnost se izplača, po treh tednih mi je uspelo! Povem, da sem jih prišla



malo obiskat, prijazna gospa (zdaj vem, da je Jožica) pa me kar predstavi kot novo članico. In ker starejša je pa že treba poslušati, sem se pač sprijaznila, da ne bom imela „poskusne dobe“.

Tako sem spoznala čudovite ženske, ki so me takoj vzele za svojo. Se že počutim malo bolj domače. Potem pa pridejo še ljudski pevci, dva sta celo doma blizu mene in zdi se mi, da zdaj pa poznam vse penzioniste v Limbušu. ☺ No, pevcem se nisem pridružila, ker mi je babica vedno govorila: „Dobro mi ti pjevaš ali ti glas ne valja.“ ☺ So me pa ročnodelke takoj zaposlile, saj imamo trenutno projekt pletenja in kvačkanja malih nogavičk za mariborsko porodnišnico. In to kar 100 parov! Izdelovale smo tudi voščilnice za novo leto, pri čemer smo se prav zabavale. Aja, pa da ne pozabim, tudi jesti in piti ne manjka, kadar ima kdo rojstni dan. Za take projekte se je pa že treba malo podkrepiti, a ne?

Ne vem, kakšna je usoda ročnodelskih sekcij po vseh krajih, saj se mladi več ne ukvarjajo s takimi deli, sem pa vesela, da sem še lahko del te tradicije in upam, da bodo mladi vseeno prepoznali neko vrednost v takšnem načinu sproščanja in hkrati aktivnosti kraja.

Andreja Godec

Nepozaben dan

Smo 17. 9. 2023 ... ura je 9.00 ... Lepo jutro ... Gledamo skozi okna dveh kombijev ... Pevke in pevec, po skupnem imenu Spominčice, z našo vodjo Jožico Koletnik... naša pevovodja Štefka Čontala ... harmonikar Milko Repnik. Z nami je predsednik Društva upokojevcev Limbuš-Pekre, kot imamo navado zapisati – DU LI-PE, Drago Koletnik, podpredsednica Brigita Hojnik, Milkova draga žena Milena. En najet kombi vozi naš Milko, drugega njegov sin Matej.

Kam se peljemo? Na Madžarsko. V Verico. Eno izmed vasi Porabja ... Na povabilo društva porabskih slovenskih upokojevcev, ki se trudi ohranjati slovenski jezik, kulturo ...

V mislih ponavljamo besedila in melodije treh izbranih pesmi, ki jih bomo imeli na srečanju čast zapeti ...

12. 00 ... na cilju ... pred kulturnim domom. Kako je lep ...!

Prijazen sprejem predsednice društva Marjane Fodor in ostalih članov. Sedemo v dvorano in čakamo ...

Pa se začne. Prvi se dobesedno vzpenjamo na oder ... saj so stopničke ozke, strme. Prijazni domačin, eden izmed nastopajočih, nam podaja roko in nam pomaga. Uspe nam!

Stojimo na odru in ob zvokih Milkove harmonike zanosno prepevamo –Tu smo doma ... Hudomušno – Lani se možila sem in znova zanosno – Skrivnostni prijatelj med nami. Publika, med njimi ostali nastopa-



20

joči, zdaj zasanjano, zdaj navihano pripevajo ... Navdušeno ploskajo. Vrnemo se v dvorano, prisluhnemo glasbi, petju ostalih nastopajočih – domačih in gostov ... Najraje bi zaplesali skupaj s folklorno skupino! Se pozibavamo ob poslušanju pesmi, zdaj spet v ritmu ploskamo, skandiramo! Poslušamo napovedovalko, pogled nam objema zastavi nad odrom, ki se nekako prepletata! Madžarska in slovenska. Simbol povezanosti, sodelovanja! V marsikaterih očeh solze ganjenosti! V mislih svet, ki bi si ga želeli ...

Na koncu se na oder povzpeta naša Štefka in Drago. Drago izreče besede zahvale, pohvale, spodbude, Štefka pa izroči darilo ... Sliko petelina – akril na platno. Delo članice Likovne sekcije DU LI-PE. Čudovito delo ... Skromna umetnica želi ostati anonimna ... Kako malo je takih ljudi ... A že en sam tak človek nam daje upanje!

Preselimo se na vrt z mizami in klopmi ... znova sedemo. Le kaj nas sedaj čaka? Vonjave so omamne ... in že so pred nami krožniki s slastno jedjo. Duše smo si že nahranili ... sedaj pa še želodčke ... Prileže se kaplja vode ... in zlatega vinca ... povrh pa pecivo, se ve!

Ansambli, ki so nas malo prej razveseljevali z odra, nas zdaj ob plesišču ... Veselo plešemo ... pripevamo ... Tudi stoje. Še naš Milko igra in Spominčice se mu pridružimo ... z venčkom narodnih ... Navdušenje raste ... občutek povezanosti, sprejetosti ... Kako lepo!

In potem se, kdor želi, pridruži sveti maši ... Meni najlepši del je tisti, ko si podajamo roke ... Naj trajajo taki lepi trenutki!

In potem se počasi poslovimo ... Stiski rok, besede zahvale, mahanje ...

Spreletava me morda malce nadležna misel, da moraš včasih od doma, da se zaveš, da nekam sodiš ... da nisi sam ... da so povsod ljudje in da si eden izmed njih.

In pred odhodom še skupinska slika Spominčic s predsednikom DU LIPE, podpredsednico Brigito, predsednico društva porabskih Slovencev in generalno konzulko Generalnega konzulata republike Slovenije v Monoštru, Dubravko Šekoranja.

Znova se vozimo po čudoviti pokrajini, tokrat v nasprotni smeri ... Naša šoferja spretno izbirata poti.

Malce kramljamo, obujamo veličastno preživet dan ...

19.00 ... Pred domom krajanov v Limbušu ... Doma! Tudi zato je včasih dobro kam oditi ... da se zaveš, v kako lepem kraju živimo. Odpravimo se v srečevališče, si privoščimo kavico, pojemo, tudi tiste pesmi iz našega najstništva in

mladosti naši staršev. Ko smo bili povezani še nekoliko širše ...

Si pripovedujemo zgodbe ... take vesele, smešne. Razmišljam o naslednjem uvodu v Občni zbor DU. Zakaj ne bi naredili skeča? Bi odpeli kakšen rep? Kako pravi Zoran Predin v eni svojih pesmi? Bolj star bolj nor. Jaaaa! Samo pomen je prenesen! Bolj star bolj vesel! Hvaležen! Jaaa!

Hvala vsem – Dragu, Štefki; Brigiti, Milku, Mateju, Spominčicam in našim prijateljem iz Porabja. Res vsem in vsakemu posebej – za čudovito izkušnjo!

V imenu Spominčic in DU, Darja Medved – Medika

Likovna sekcija

Sprehod po poteh umetnosti na Ptuj

Javni avtobus nas je na prijeten sončen jesenski dan 20. septembra pripeljal na Ptuj.

Na sprehodu po starem mestnem jedru smo začutili lepote starodavnih hiš, skladno urejenost njihovih fasad in domiselnih vzorcev tlakovcev na ulicah, ozaljšanih s cvetjem.

V galeriji Luna nas je kustosinja vodila po razstavi slik mednarodno uveljavljenega slikarja Gregorja Pratrekerja. Mnoge motive za svoja dela črpa iz narave, ki jo doživlja v pohorskih gozdovih ob različnih letnih časih.

Posebej se nas je dotaknila razstava v Miheličevi galeriji, z naslovom: Pošasti s(m)o ljudje. Razstavlja 15 izbranih slovenskih umetnikov in umetnic, ki navdih črpajo iz svojega življenjskega in delovnega okolja. Nagovarjajo jih srhljive zgodbe, povezane z grdimi dejanji, s smrtjo, minljivostjo, misterioznostjo in krhkostjo lepote sveta.

Visoko na podstrešju UE Ptuj domuje Galerija mesta Ptuj, kjer nas je sprejel prijazen kustos. Pod njegovim vodstvom smo si ogledali razstavo Tenzor. Ob 30. obletnici podjetja so razstavili številna razno-



lika likovna dela domačih in tujih slikarjev, ki krasijo njihove prostore.

Razstava fotografij Stojana Kerblerja pa nas je popeljala v čase naših staršev in naše mladosti.

Slike dojemamo z očmi: nekatere so nam bile bolj, druge manj všeč. Obogateni s spoznanjem, da je v umetnosti vse prav, vsaka poteza s čopičem, vsaka barva, vsak motiv, smo uživali še v gostišču Pri Roziki.

Sonja Šanti

TELOVADKE IN TELOVADEC GREDO ...

Pozdravljeni, drage upokojenke in upokojenci. Spet se oglašamo iz rekreacijske sekcije našega društva.

Samo da vas spomnimo: smo članice in (en sam) član društva, ki želimo ostati gibčni, kolikor se le da. Že vrsto let se družimo dvakrat tedensko v telovadnici DTV Limbuš. Vaditeljica in vodja sekcije Marta Hamer skrbi, da z različnimi vajami razgibamo celo telo od prstov na nogah pa vse do glave. Z vajami s pomočjo ročk pa delamo za moč. Nismo pa vedno samo v telovadnici, ampak gremo tudi v naravo: na Grajski Grič proti Meranovemu, po sprehajalni poti v smeri Ruš, na Limbuško nabrežje ...

Vaje izvajamo z vso resnostjo in vestnostjo, kar se mora nekje poznati. Pa smo si rekli, zakaj pa ne bi šli na kak izlet in se preizkusili tudi v znatiželjnosti, vzdržljivosti in iznajdljivosti.

Babica v filmu je odšla na jug, »babice in dedek iz Limbuša« pa smo se odpravili na – Ptuj, najstarejše mesto v Sloveniji (kar pa nima nobene zveze z našo starostjo). Kako? Enostavno.

1. junija smo se zjutraj dobili na železniški postaji v Limbušu in se odpeljali z vlakom v Maribor. Ker smo imeli kar nekaj časa do odhoda vlaka v Ptuj, smo na postaji uživali ob jutranji kavici, s katero sta nas počastila naša nova člana. Nato smo nadaljevali vožnjo z vlakom proti Ptuj. Na poti ni bilo nobenih težav, razen tega, da smo morali pokazati dokumente za brezplačen prevoz, saj so težko verjeli, da so taki razposajenci

že upokojenci. Že med potjo smo se preizkusili v vzdržljivosti naših glasilk, saj smo klepetali in se smejali do onemoglosti.

V načrtu smo imeli ogled mnogih znamenitosti, a smo ugotovili, da bomo morali to storiti še kdaj drugič, saj nam razpoložljiv čas tega ne bo dovolil. Sporazumeli smo se, da se odpravimo z železniške postaje peš na ptujski grad oz. Grad Ptuj, ki je eden od najimenitnejših gradov v Sloveniji, v katerem najdemo izjemne muzejske zbirke. Stoji na griču nad mestnim jedrom Ptuja. Pogled z gradu nam je nudil čudovit razgled na opečnate strehe Ptuja in na Ptujsko jezero. Pot do gradu je kar dolga, strma in naporna. Še dobro, da smo pri telovadbi tako dobro delali, ker drugače kdo ve, če bi prišli na cilj. In še sonce je neusmiljeno žgalo. Na grajskem dvorišču pa smo si v prijetni senci mogočnih dreves spet opomogli.

21



Po vračanju z gradu smo šli skozi mesto in si mimogrede ogledali še Mestni stolp, Dominikanski samostan, Orfejev spomenik, Mestno gledališče in še kaj.

Zatem smo se že onemogli odpravili proti gostilni, kjer smo potolažili tudi telo z odličnim kosilom, kleptom in smehom.

Domov smo se polni veselja in lepih doživetij vrnili z avtobusom do Maribora, nato pa spet z vlakom do Limbuša.

Vilma Majerle



Šahovska sekcija DU Li - Pe 40 let Šahovske sekcije Društva upokojencev Maribor Center

Na jubilejni šahovski turnir DU Maribor – Center, ki je bil 27. maja 2023 v prostorih Dijaškega doma Lizike Jančar, je na povabilo jubilaranta sodelovalo iz naše šahovske sekcije 6 igralcev.

V tekmovalnem delu turnirja je izkušenosť igralcev šahovske sekcije Brezje izkazala v končni razvrstitvi kot ekipa in kot posameznik.

Po tekmovalju je potekal kulturni program in podelitev pokalov in priznanj.

Zbirno tekmovanje za državno prvenstvo

Šahovska sekcija DU Brezje je pod okriljem ZDUS organizirala izbirno tekmovanje za državno prvenstvo.

Tekmovanje je potekalo 01.06.2023 v prostorih Gurmanski hram. Sodelovalo je pet šahovskih sekcij DU. Šahovska sekcija DU LI-PE se je prvenstva udeležila v postavi Šalomon, Kovačič, Srebre in Zakeršnik in zasedla 4. mesto. Premočno je zmagala ekipa organizatorja in se s tem kvalificirala na državno prvenstvo.

Tekmovanje je vodil mednarodni šahovski sodnik Branko Vadlja.

Skupna ocena tekmovanja zelo uspešna z pripombo za skromno udeležbo.

Dan starejših občanov

Šahovska sekcija DU LI – PE se je udeležila ekipnega tekmovanja v mesecu starejših občanov. Tekmovanje je organiziralo DU Pobrežje. Udeležba na tekmovanju je bila solidna, čeprav je društvenih sekcij več. Prvo mesto je doseglo DU Brezje, med tem je sekcija LI-PE v sodelovanju dosegla svoje tradicionalno 5. mesto. Prav tako je v mesecu starejših občanov potekalo odprto tekmovanje članov društev upokojencev. Med šestnajstimi tekmovalci je prvo mesto dosegel g. Pešec iz DU Tabor.

Cilj in namen prijetnega druženja sivih celic je ob skromni udeležbi bil dosežen.

Ivan Šalomon, vodja ŠS DU LI-PE I



DRUŠTVO ŠOLA ZDRAVJA, SKUPINA LIMBUŠ



Verjetno ste nas že srečali – nas »oranžkarje«, ki vsako jutro med tednom razgibavamo svoje telo na zelenici v bližini turističnega društva oz. naše trgovine v Limbušu že četrto leto.

Vse slovenski projekt Društva Šola zdravja deluje že od leta 2006, ko je nastala prva skupina v Celju. Danes je trenutno 260 skupin v 95 občinah in šteje cca 5.100 registriranih članov. Naša skupina pa šteje 22 članov in zelo smo ponosni, da imamo tudi tri moške člane, ki nam popestrijo jutro.

Osnovna dejavnost je jutranja telovadba "1000 gibov". Tako ohranjamo in izboljšujemo naše zdravje. Jutranje razgibavanje izboljšuje fizično in psihično stanje posameznika, saj se vedno razidemo z nasmehom in dobre volje. Vaje so preproste in primerne so za vsakogar, čeprav smo včlanjeni predvsem tisti, ki smo stopili v tretje življenjsko obdobje.

Naš prepoznavni znak je oranžna barva in razgibavanje vsako jutro od ponedeljka do petka, zunaj na prostem, v vseh letnih časih.

Med drugim se udeležujemo različnih prireditev, tako v sklopu občine Maribor (Parada učenja na Trgu Svobode, ŠZ Maribor pohodi na Trikotno jaso, skupinska telovadba na Bolfenku), okoliških občin (Ruše – Bezena – vsakoletno srečanje) kakor tudi srečanje vseh članov DŠZ – letos v Vinici, kjer se nas je zbralo več kot 1.700 članov. Na povabilo skupine Šola zdravja Pekre, ob praznovanju prvega leta delovanja skupine, smo se udeležili dogodka in skupno izvedli vaje, v nadaljevanju pa so nas gostitelji bogato pogostili.

Prav tako imamo vsak torek klepet ob kavici v našem gostinskem lokalu, kjer nam ne manjka tem za pogovore. Veseli smo tudi vsakega praznovanja rojstnega dne, saj takrat nazdravimo slavljenju in ga obdarimo z rožico.

Druženje je v današnjem hitrem času zelo pomembno, zato gremo tudi vsako leto na naš »končni izlet«. Tokrat smo se podali v naše lepe kraje na Goričko ... natančneje v naselje Grad na Goričkem. Polni





pričakovanj smo se podali na prečudovit GRAD iz začetka 12. stole-tja. Obdan je z mogočnimi drevesi že več kot 800 let kljubuje času, znotraj gradu in okoli nje-ga v grajskem parku pa ponuja sproščeno doživetje kulture v naravi.

Potem smo se ustavili v Doživljajskem parku Vulkanija, ki je namenjen vsem, ki želijo spoznati svet vulkanov in ob tem spoznati zgodovino Zemlje, razvoj življenja in še posebej, kaj se je v geološki preteklosti dogajalo na območju, kjer je danes Goričko.

Ogledali smo si še Cerkev Marijinega vnebovzetja, ki je narejena v stilu arhitekta Jožeta Plečnika. Seveda smo zaužili še tradicionalno jed bograč in prekmursko gibanico, da o vinčku sploh ne govorim.

Vsi udeleženci izleta smo se strinjali, da je bil naš izlet čudovit, vesel, nasmehjan, malo adre-nalinski in poln novih doživetij.

Na koncu pa ne pozabimo, da je človek človeku največji dar. Hodimo po tej poti, bodimo strpni, spoštljivi in hvaležni za vse, kar delimo med seboj, saj smo ambasadorji zdravega načina življenja, smo živ dokaz, da je tretje življenjsko obdobje lahko izjemno bogato v vseh pogledih. Pri nas ne gre le za jutranjo telovadbo, mi se družimo, pojemo, izmenjujemo si svoje življenjske izkušnje, drug drugega bodrimo v težkih trenutkih.

Pridružite se nam in tudi sami »razmigajte« svoje telo in počutili se boste bolje, pa še družje-nje z nami vam bo morda zapolnilo kakšno praznino.

Jožica Mesarec

23

KULTURNO DRUŠTVO PEKRE - LIMBUŠ

70 let

Kulturno društvo Pekre-Limbuš je v letu 2023 obeleževalo 70. obletnico svojega delovanja. Davnega leta 1953 je po izgradnji Kulturnega doma v Pekrah zaživelo društvo, v katerem je pomembno mesto zasedla amaterska gledališka dejavnost. Kljub vmesnim vzponom in padcem je društvo v letu 2006 doživelo ponovni zagon, ko je umetniško vodstvo in režijo gledaliških predstav prevzel Tone Partljič. V zadnjih sedemnajstih letih je tako društvo uprizorilo izjemno odmevne amaterske gledališke predstave, v domači dvorani gostilo na tisoče obiskovalcev in gostovalo širom po Sloveniji.

V društvu smo visok jubilej obeležili s serijo različnih dogodkov.

V maju smo v sodelovanju z Univerzitetno knjižnico Maribor v Knjižnem razstavišču UKM pripravili razstavo, ki smo jo poimenovali »Smej se z nami!«. Slavnostni govor na otvoritvi razstave, ki je potekala 12. maja, je imel dolgoletni umetniški vodja Kulturnega društva Pekre-Limbuš, Tone Partljič, za kulturno noto pa je poskrbel kantavtor Peter Andrej. Razstava ob kratkem zgodovinskem pregledu v ospredje postavlja predvsem zadnjih sedemnajst let delovanja društva. Avtorji razstave so člani društva Anica Jurkovič, Andrej Jurkovič, Stanko Zorec, dr. Gregor Antoličič, Polona Lah in predstavnica UKM, dr. Vlasta Stavbar. Načrtovano je bilo, da bo razstava v začetku novembra na ogled

tudi v Knjižnici Pekre, a je bila le-ta žal zaprta zaradi vzdrževalnih del, zato bo razstava v Pekrah na ogled v kasnejšem terminu.

V mesecu oktobru, natančneje v petek, 6. oktobra, smo v Domu kulture Pekre pripravili svečano proslavo. Na proslavi so sodelovali člani društva z odlomkom predstave Grenlandija, z glasbeno točko pa jo je popestrila vokalna skupina Florentine. Zbrane so med drugimi nagovorili predsednik društva



Stanko Zorec, umetniški vodja odrasle gledališke skupine Tone Partljič, predsednica zveze kulturnih društev Maribor dr. Inge Breznik, dramski igralec Peter Ternovšek, ki je tudi nekdanji član društva, predsednik Krajevne skupnosti Pekre dr. Gregor Antoličič ter župan MOM Aleksander Saša Arsenovič, ki je ob tej priložnosti društvu podelil tudi mestni pečat Maribora. Poleg omenjenega je društvo s strani Zveze kulturnih društev Maribora prejelo tudi Priznanje Janeza Karlina Zveze kulturnih društev

Maribora in Zlato jubilejno priznanje Javnega sklada Republike Slovenije, ki nam ga je podelil mag. Matija Varl, koordinator Območne izpostave Maribor. Po prireditvi je sledilo druženje v gasilskem domu.

Zadnji dogodek, s katerim smo obeležili naše jubilejno dogajanje, je bila predstavitev knjige z naslovom Dve komediji in pekrska gledališka zgodba, v kateri je Tone Partljič opisal dolgoletno zgodovino društva ter svojo osebno pot z društvom. Monografija obsega dve Partljičevi deli – komediji Čaj za dve (2007) in Poroka čistilke Marije (2023) ter spominski esej, ki z vsebino, arhivskim gradivom in fotografijami s predstav odkriva vpogled v zakulisno dogajanje na odru, predstavlja pa tudi neke vrste priročnik za ljubiteljsko gledališko dejavnost. Dogodek je v sodelovanju z Mariborsko knjižnico potekal v sredo, 8. novembra, v Domu kulture Pekre. Z avtorjem se je pogovarjal predsednik KS Pekre, dr. Gregor Antoličič.

Kljub temu da je bilo leto zares zapolnjeno z dogodki ob visokem jubileju društva, smo kot tradicionalno pripravili tudi novo predstavo. Predstava Poroka čistilke Marije, avtorja in režiserja Toneta Partljiča, je podrla vse rekorde, saj smo v februarjemskem premiernem vikendu kar štirikrat zapored do zadnjega kotička razprodali dvorano in nasmejali čez 1.100 gledalcev. Predstavo smo v mesecu maju odigrali tudi dobrodelno in zbrali 1000 € prostovoljnih prispevkov za PGD Pekre, od omenjenega društva pa prejeli tudi zahvalno plaketo za dobro sodelovanje. Prav tako smo v avgustu s predstavo nastopili na festivalu Letni oder Ruše. Miša Zorec, ki je v predstavi upodobila lik čistilke Marije, je postala tudi nagrajenka regijskega selektorja na Območnem Linhartovem srečanju gledaliških skupin za žensko vlogo. Podelitev nagrad je potekala 2. decembra ob Dnevu kulturnih društev v Unionski dvorani v Mariboru.

Sodelovali smo tudi na prireditvi ob 69. prazniku KS Pekre in KS Limbuš – kot je v tradiciji, smo poskrbeli za kulturni program. Še posebej ponosni smo bili, ko je naše društvo prejelo veliko plaketo, naša članica, igralka in predsednica odrasle gledališke skupine, Anica Jurkovič, pa je postala častna krajanica.

Leto 2023 je bilo za nas zelo pestro – kot se za jubilejno leto tudi spodobi. Sodelovali ali organizirali smo veliko različnih dogodkov in prejeli mnogo nagrad ter priznanj, na katere smo izjemno ponosni. Hvaležni smo za vse obiskovalce in gledalce - krajanje in krajanke Pekar, Limbuša ter okoliških krajev, ki se redno udeležujejo naših predstav in nam tako izražajo podporo. Člani društva se bomo še naslednjih 70 let trudili delati dobro in kvalitetno ter raznoliko skrbeti za kulturno dogajanje v krajevni skupnosti. Izdamo vam lahko, da so se vaje za novo predstavo že začele!

Pia Prebevšek

Avtor fotografije: Slavko Rajh

Taborniki Maistrovega rodu

TABORNIŠKO LETO 2023

Ob izteku letošnjega leta se limbuški taborniki veselimo nove pridobitve, to je skladiščnega prostora za našo opremo, ki je vedno več. Hvaležni smo Osnovni šoli Rada Robiča Limbuš, ki nam je odstopila kletno shrambo. Kaj vse je ta shramba že gostila: premog, katerega so čistilke v Brentah na hrbtu nosile v učilnice, da so lončene peči lahko ogrele učence, krompir za šolsko kuhinjo, ki smo ga nekoč morali učenci predčasno znositi ven, ker se je »vžgal«, šolsko pralnico in nato prezimovališče za šolske želve. Želve ostajajo z nami - se bomo že nekako zmenili.

Tudi sicer smo šoli hvaležni za gostoljubje tako v učilnicah kot na igrišču ali pri ribniku.

Hvala, šola!

Tedenske urice obiskuje 37 medvedkov in čebelic (1.-4.r), 26 gozdovnikov in gozdoznic (5.-9.r) in 20 popotnikov in popotnic (srednja šola). Maistrov rod šteje tudi 21 grč (nad 21 let), ki pomagajo pri programu mlajših članov. MČ in GG vodi 8 vodnikov. Vsi vodi so številčno polno zasedeni.

V program, ki smo si ga zastavili na zadnjem zboru članstva, smo poleg vodovih uric zapisali tudi druge akcije, ki so razporejene tekom leta, povprečno ena mesečno:

- Leto smo pričeli z Hubertovim pohodom, na katerem se grče pridružimo organizatorju TD Limbuš.
- Dve ekipi (GG, PP) sta se januarja pomerili na zimskem orientacijskem tekmovanju v Jurovskem dolu (PP 1.mesto, GG 12.mesto).
- Februarja smo izvedli zimovanje na Tojzlovem vrhu in ujeli še zadnji sneg za zimske vragolije.



Igluji na zimovanju

- Marca so GG in PP pripravili Pobeg iz bajte s filmskim večerom, MČ pa so po griču iskali čokoladnega zajca.
- Dve ekipi (GG in PP) sta se udeležili orientacijskega tekmovanja GOTIK v Horjulu in zasedli 10. in 15. mesto.
- MČ so pomagali na krajevni čistilni akciji.
- Na tradicionalnem taborniškem Feštivalu 22.4., ko praznujemo Dan zemlje in Dan tabornikov, smo obiskali taborniške delavnice v parku Tivoli v Ljubljani.
- V maju smo se pripravljali na razpisan področni mnogoboj, ki pa ni bil organiziran.
- Od 25.6. do 4.7. smo izvedli letni tabor v Kokarjah pri Nazarjih. Taborilo je 62 članov. Kljub slabšemu vremenu je tabor odlično uspel.



- Septembra smo se grče pridružili TD Limbuš na tradicionalnem Šternovem pohodu čez Limbuške griče.
- Septembra smo PP in grče pomagali na vinski trgatvi člana Dušana.
- Oktobra smo izvedli Veveričjo večerjo in Noč čarovnic
- V oktobru smo pomagali pri izvedbi Dneva Maribora na Meranovem, kjer smo poskrbeli za ognje, sodelovali smo na krajevni komemoraciji ob dnevu mrtvih, v šoli smo izvedli taborniško delavnico ob Tednu otroka in se udeležili humanitarnega pohoda na Urban (grče).
- Novembra smo na šolskem igrišču izvedli taborniške igrarije.



Jamboree 2023 v Južni Koreji

25

- Decembra bomo pripravili božičkovanje.

Kljub temu, da je bilo leto pestro, nekaterih zastavljenih akcij nismo izvedli oz. se jih nismo udeležili zaradi prezasedenosti vodnikov. Vsekakor pa smo lahko z izvedenim programom zadovoljni, kar nam dokazujejo zvesti člani.

Ne smem pozabiti omeniti svetovnega jamboreea, avgusta v Južni Koreji, ki so ga udeležili trije naši popotniki: Kaja, Nejc in Gal. Nepozabno doživetje!

Slovenski taborniki (7000), združeni v Zvezi tabornikov Slovenije, izvajamo svoj program v rodovih, katerih namen je prispevati k razvoju mladih ljudi, doseganju njihovih polnih telesnih, intelektualnih, socialnih in duhovnih sposobnosti kot posameznikov, kot odgovornih državljanov in angažiranih in solidarnih članov svoje lokalne, državne in mednarodne skupnosti.



Cilj rodu je izvajati program za mlade za krepitev pozitivnega odnosa posameznika do sebe, do drugih, do narave in okolja.

ZTS je bila ustanovljena l. 1951, Maistrov rod Limbuš (prej Odred Srebrnega fazana) pa l. 1954.

Torej bomo v letu 2024 praznovali okroglo 70-letnico, na kar smo zelo ponosni in nas zavezuje k zavzetemu in uspešnemu izvajanju taborniškega programa.

Srečno 2024 želimo vsem članom in krajanom!

Tabornica Špela

PGD PEKRE v letu 2023



Leto 2023 se približuje koncu v upanju, da se konča veliko boljše, kot je bilo v poletnih mesecih.

Za nami je pestro leto, ki je zaznamovalo gasilsko društvo Pekre, naše okolje in širše. Zadali smo si kar nekaj nalog, ki so dokončane in nam v prihodnje daje veliko manj investicijskih nalog. Potrebno bo le slediti sprotnim zahtevam delovanja in opremljanja društva.

26

V mesecu aprilu smo po nekaj letih končno odkupili rabljeno gasilsko vozilo za gašenje požarov v naravi. Bila je velika želja, ki je danes zaključena s popolno obnovitvijo vozila, ki bo lahko posredovalo tudi na težje dostopnih predelih našega požarnega rajona. Z obnovljenim vozilom UNIMOG bomo lahko še kvalitetneje posredovali ob požarih in omogočili lažji dostop do težje dostopnih objektov.

Sproti smo obnavljali osebno gasilsko zaščitno opremo in s tem poskrbeli za večjo zaščito gasilk in gasilcev.

Leto 2023 je bilo v znamenju državnega gasilskega tekmovanja v Gornji Radgoni. Pravico na tekmovanju so imele 3 tekmovalne ekipe iz PGD Pekre, ki so si udeležbo zagotovile na regijskem tekmovanju v letu 2022.

Rezultati so bi primerni treningom in vajam, le ti pa so bili odvisni predvsem od služb, bolezni pa še kaj bi se našlo. Kljub temu smo zadovoljni z 11. mestom članic in 36. mestom članov. Zalomilo se je pri najmlajših, njihovo dobro uvrstitev je preprečila tehnika, nič hudega, bili so prvič na takšnem tekmovanju, a izkušnje jih bodo naredile boljše.



Čeprav sprva ni bilo v planu, je moral upravni odbor zaradi visokih stroškov ogrevanja (plin), ki so povzročili prevelik strošek za društvo, sprejeti sklep, da na streho gasilskega doma postavimo sončno elektrarno in preidemo na ogrevanje s samooskrbno elektriko.

Čeprav je prvi del leta tekkel v nekaterih normalnih okvirih, se je vse spremenilo v mesecih julij in avgust.

Če smo imeli v preteklih letih v povprečju od 10 do 12 različnih intervencij, jih je bilo samo v mesecu juliju 20. To so bile intervencije zaradi obilnih padavin od podrtih dreves, poplavl cest, kleti in plazov, največ na področju Pekar, Hrastja, Limbuške grabe in Ob lažniškem potoku.

Da to še ni bilo vse, se je nad Slovenijo razbesnela narava in povzročila škodo, ki je ocenjena za nekaj milijard evrov.

Najbolj je bilo prizadeto področje Koroške in Savinjske doline. Poveljnik CZ republike Slovenije je sprožil državni načrt za pomoči gasilskih enot iz cele države. Podobno je bilo v letu 2022, zaradi požara na Krasu.

Na področje naravne nesreče so bile napotene vse gasilske enote iz mariborske regije po vnaprej pripravljenem načrtu.

PGD Pekre je bilo napoteno štiri krat in to 8., 10., 12. in 15. 8. 2023. Ekipo je sestavljalo od 5 do 7 gasilk in gasilcev, z vso potrebno opremo. Iz zbornega mesta so gasilske enote krenile ob 3. uri zjutraj, domov so se vračale med 22. in 23. uro ponoči.

Čeprav smo gasilci vajeni videti veliko hudega, je bilo v tem primeru pravzaprav nemogoče dojeti razsežnost uničenja, ki ga je naredila voda.



Če je bilo omenjeno, da je bilo samo v mesecu juliju 20 intervencij, smo jih od meseca februarja do konca meseca novembra našli že 49. Vse to je prineslo kar nekaj poškodovane in uničene opreme, ki pa smo jo že uspeli nadomestiti.

Poseben dogodek je bila uradna predaja obnovljenega gasilskega vozila pred Izobraževalnim centrom v Pekrah, v soboto, 18. novembra. Sedaj lahko rečemo, da je PGD Pekre popolnoma opremljeno za različna posredovanja.

Mlada Karitas: JE LJUBEZEN DO BLIŽNJEGA MED MLADIMI ŠE AKTUALNA?

Eden izmed zavetnikov Karitas, sveti Oskar Romero, je dejal: »Ne naveličajmo se oznanjati ljubezni, to je sila, ki bo premagala svet.«

Prostovoljna organizacija Karitas se trudi s konkretnimi dejanji širiti ljubezen v Sloveniji že dobrih trideset let. V svetovni mreži Karitas ob raznih drugih projektih že kar nekaj let kot zelo dobra praksa deluje tudi tako imenovana YoungCaritas. Gre za združenje mladih prostovoljcev v okviru Karitas, ki se skupaj ozaveščajo o socialnih problemih v družbi ter s konkretnimi dejanji ljubezni pomagajo blažiti stiske posameznikov iz najranljivejših skupin v družbi. Po vzoru iz tujine je v letu 2020 tudi v Sloveniji pričela organizirano delovati Mlada Karitas. Takrat smo bile vse Župnijske Karitas povabljene, da k dobrodelnosti spodbujamo mlade iz naših okolij. Tako se je skozi leta tudi v okviru župnije zvrstilo že kar nekaj sodelovanja z mladimi - ob raznih dogodkih (izdelovanje adventnih venčkov in presmecev, medgeneracijsko srečanje in srečanje za starejše), pa tudi pri rednem tedenskem delu, ko imamo odprte prostore Karitas.

Mlad prostovoljec Florjan je za letošnje krajevno glasilo strnil nekaj misli o prostovoljstvu in o svojem delu pri Karitas:

»Sem mlad prebivalec Laznice. Moje povezave s Karitasom presegajo zgolj prostovoljstvo; to je klic srca, misija, ki je globoko zakoreninjena v moji veri in prepričanju v sočutje ter solidarnost.

Vsakič, ko vstopim skozi vrata Karitasa v Limbušu, me pozdravi topel sprejem, predana ekipa, katere prijaznost presega besede. Njihova zavezanost pomagati drugim je navdihujoča. A čez njihovo zavezanost sega človeška toplina, ki me vedno najbolj gani. Delimo resne in lahke trenutke, izmenjujemo zgodbe, smeh in včasih celo šale.

Srečanja z ljudmi, ki prihajajo, je posebno doživetje. Njihova raznolikost ni omejena le na njihovo poreklo, ampak se kaže v njihovih močeh, nasmehih in predvsem v njihovi dostojanstvenosti. Velikokrat

Bliža se konec leta, gasilke in gasilci Pekar vas bomo tako kot vsako leto ponovno obiskali z Novoletnim koledarjem v upanju, da bo vaš prostovoljni prispevek ponovno v okviru preteklih let.

Krajanke in krajanji, hvala za zaupanje, ki smo ga deležni z vaše strani.

Veliko lepega, veselega in zdravega vam želimo v letu 2024.

Jože Žohar, predsednik PG Pekre

v življenju se nam zgodi, da preprosto prezremo potrebo pri nekaterih ljudeh, a ta izkušnja me je naučila, da gledam onkraj zunanosti, da prepoznavam, da lahko vsakdo kdaj potrebuje pomoč.

Moje lastno družinsko življenje krepi to prepričanje. Kljub trdemu delu mojih staršev smo tudi mi, velika družina, potrebovali pomoč. To me je naučilo, da življenje prinaša trenutke, ko potrebujemo nežnost, podporo, ne da bi to zmanjšalo našo vrednost.

Kot vernik mi Karitas predstavlja več kot le dobrodelno dejanje. V Svetem pismu je zapisano: "Ljubite se med seboj, kakor sem vas jaz ljubil." Skozi te besede in konkretna dejanja čutim povezanost z Njim, ki nas je prvi naučil Karitas.

Hvaležen sem za pripravljenost dveh mladih deklet, ki prav tako posvetita svoj čas in pomagata ljudem v stiski. Njuna prisotnost je v solidarnosti: biti skupaj v težkih trenutkih, prinašati tolažbo in pomoč, brez sodbe ali pogojev.

Karitas ni le dobrodelna organizacija; je most med vero, človečnostjo in željo po sluzenju. Tu najdem najčistejšo lepoto krščanske vere, kjer ljubezen in darovanje samega sebe dobivata obliko, kjer se pokaže prava esenca našega Gospoda Jezusa Kristusa.

Sklepoma, moje delo pri Karitas ne sega le do prostovoljnega dela. Je duhovno srečanje, življenjska lekcija, kjer postaneta sočutje in solidarnost oprijemljiva resničnost. Vsak trenutek, preživet s tistimi pri Karitas me obogati, me spomni, da v vsakem človeku prebiva sposobnost ljubiti in biti ljubljen, dajati in prejemati.»

Kot zaključek velja poudariti, da smo naših mladih prostovoljcev izredno veseli. Hvaležni smo, da svoj čas in talente darujejo za druge in dokazujejo, da je ljubezen do bližnjega med mladimi še kako aktualna. Ob tem se veselimo medgeneracijskega sodelovanja tudi v prihodnje.

Urban Hajnc, Florjan Valant



Srečanje starejših krajanov Limbuša



V mesecu maju, ob praznovanju krajevnega praznika, smo ponovno - po koronskih časih, pripravili srečanje starejših krajanov v Limbušu. Vedno znova se veselimo srečanja naših krajanov. Povabili smo vse, ki so starejši od 80 let. V šolski jedilnici smo jim pripravili kulturni program, ki so ga izvedli otroci naše šole in vrtca iz Limbuša ter naše pevke Spominčice. Srečanje, ki ga pripravijo aktivistke RK-ja se je udeležilo veliko starejših krajanov. Bilo je prijetno druženje. Ob tej priložnosti smo našim aktivistkam podelili priznanja za dolgoletno delo v RK Limbuš:

- Truda Bahčič za več kot 20 let mentorstva
- Katica Smolar za 20 let
- Zdravka Keramat za 10 let

Udeleženci srečanja so bili enotni, da se ponovno srečamo čez leto dni.

Štefka Čontala



Truda Bahčič



Zdravka Keramat in Katica Smolar

28

Kuhanje »limbuške župe«



Ekipa RK Limbuša smo se ponovno udeležili kuhanja naše tradicionalne kisle župe, ki ga organizira Turistično društvo Limbuš. V prijetnem druženju ob našem kuhanju, ob prijetnih vonjavah, je župa hitro pošla. Obljubili smo si, da se vidimo spet naslednje leto.

Štefka Čontala



voščinica učencev starejšim

Starejši za starejše Babica na pustovanju

MOJ POGLED NA DELO NAŠIH PROSTOVOLJCEV

V kraju živi veliko starejših ljudi. Mnogi potrebujejo pomoč, predvsem zaradi bolezni, osamljenosti ali visoke starosti. Zato deluje program starejši za starejše, ki vključuje krajanke, ki so dopolnili 69 let. Prostovoljci jih obiskujejo, pomagajo pri odkrivanju potrebe po pomoči in se povezujejo z drugimi nevladnimi organizacijami.

Naša krajanke Katica, ki ima veliko volje in veselja, že dolga leta pomaga ljudem. Opravlja tudi laično nego. Zato jo je usposobila naša patronažna sestra. Kartici ni nič pretežno. Nikoli ne reče, ne morem ... nimam časa ... in ne le da poskrbi za pomoči potrebne - rada jih ima. In oni njo. Neizmerno so ji hvaležni.

Dokler se nisem upokojila, nisem o tem ničesar vedela ja kako pa zdaj toliko vem? Kdo me je podučil?

Koordinatorica Anka, ki sem jo nedavno vsako jutro srečevala na poti na njeno prostovoljno delo. Tudi sama nudi pomoč. Srečujem tudi že omenjeno Katico in prostovoljca Janeza. Grem pomagat gospodu, ... gospe, mi ob srečanjih povedo. Pravijo da jih osrečuje predanost in hvaležnost njihovih oskrbovancev.

Kako lepo! Se lahko učim od vas ...

Vzpostavljam kontakt s starejšim, pokramljam, poskušam pomagati. Gospe Fanny ki, ki je izgubila ljubega moža Živka, sem nakvačkala prtiček z angelčkom. Dolgo ga je držala v rokah in gledala. Potem je njen topli pogled objel in pogrel mene ...

In veste kaj? Tako sem bila sama deležna največje pomoči. Našla sem smisel v novem življenjskem obdobju. Hvala Anka, Katica, Janez in vsi drugi (morda pa tudi vas kdaj spoznam). Ste mi vzgled. Ste moji prijatelji.



Nekega dne bomo vsi potrebovali pomoč. In še to: pomoč drugim je najvišji smisel življenja.

Drevesa zamišljeno v nebo strmijo,
še moj pogled tja zvabijo.
Kaj se skriva tam, da bi morala najti?
Ne veste?
Naj povem,
Ampak, res, vsem vam!
Lepota, mir ... enost ...
Vsem nam to doseči je mogoče ...
Ni le zate ali zame.
In nikar si ne govorimo,
Da vsak se mora znajti sam.

Darja Medved

SODELOVANJE V MREŽI IZVAJALCEV

Skrb za dobrobit starejšega posameznika je vodilo, ki mu sledimo pri izvajanju socialno varstvenih programov Starejši za starejše in Svetovanje in podpora pri demenci. Že nekaj let oba programa uspešno in učinkovito povezujemo. Do tega so nas pripeljale potrebe krajanov Limbuša in Pekar, dveh izven mestnih krajevnih skupnosti Mestne občine Maribor. Krajanji potrebujejo podporo, pomoč, nasvet, usmeritve in praktične rešitve za konkretne življenjske situacije. Z njimi se soočijo kot posamezniki ali kot družina. S časom te življenjske situacije lahko postanejo problem. Z gospo Anko jih ne sprejemava kot problem, ampak kot »skupni izziv«. Izvajanje aktivnosti obeh programov prilagajava konkretni osebi oziroma družini. Ob tem se povezujeva tudi s Patronažno službo, Centrom za socialno delo, Centrom za nego in pomoč na domu in DU Limbuš - Pekre. Pozorno spremljava razvoj E-oskrbe in program Prostofer. Delo »Anketnih prostovoljcev« v programu Starejši za starejše je ob tem izjemnega pomena. Najbolje poznajo »teren in svoje« sokrajane. Menim, da vsi skupaj zato lažje uspešno gradimo lokalno mrežo izvajalcev. Takšen pristop zagotavlja dolgoročno najboljšo možno podporo in oskrbo uporabnikom.

*Lidija Breznik, mag. soc. geront.,
strok. vodja prog. Svetovanje in podpora pri demenci*

KO ZVEZE BORCEV ZA OHRANJANJE VREDNOT NOB LIMBUŠ-PEKRE

Krajevna organizacija Zveze borcev za vrednote narodnoosvobodilne borbe Pekre-Limbuš po programu dela skrbi za negovanje spomina in spoštovanja vrednot narodnoosvobodilne borbe. Letos mineva 82 let, ko je bil 30. maja 1941 v nekdanji Robičevi hiši ustanovljen odbor Osvobodilne fronte, v katerem so aktivno delovali: krajanka Anica Roškar in Rado Robič, po katerem je imenovana tudi naša Osnovna šola., Pavla Robič je umrla v koncentracijskem taborišču, partizan Rado pa je bil ubit nekje na Gorenjskem. Na pročelju Robičeve hiše je spominska plošča, ki pa je nujno potrebna obnove, za kar pa potrebujemo dovoljenje sedanjih lastnikov. Na pročelju Osnovne šole pa je nameščena spominska plošča za Rada Robiča, ki jo vodstvo šole vzorno vzdržuje. V spomin na te dogodke in vse žrtve vojnega nasilja je bil leta 1953 postavljen spomenik NOB v središču Limbuša in 30. maj proglašen za krajevni praznik. Vsako leto se v maju vršijo številne prireditve v počastitev krajevnega praznika in v mesecu oktobru komemoracija za Dan mrtvih v spomin na vse žrtve druge svetovne vojne in osamosvojitvene vojne. Na tej sodelujejo učenci in učenke Osnovne šole z vsebinsko bogatim recitalom z glasbo, pod vodstvom učiteljic Jasne Caf in Anite Ranc. Sodelujejo tudi člani DU-LIPE Mešani pevski zbor-pod vodstvom Emila Vežjaka

in Ljudske pevke Spominčice, POD VODSTVOM Štefke Čontala. Samo prireditev pa popestrijo tudi prapori domačih društev.

Vsem izrekam veliko zahvalo in visoko spoštovanje, saj to potrjuje našo skupno skrb za negovanje zgodovinskega spomina in medsebojnega sodelovanja. Žal je članstvo zaradi visoke starosti in umrljivosti vedno manjše, zato moramo storiti več v pridobivanju novih članov in članic, ki cenijo in spoštujejo težko pridobljene vrednote.

Majda Cvetanovski



KARATE KLUB LIMBUŠ

Aktivnosti v letu 2023



Naše letošnje aktivnosti so potekale po že ustaljenem programu. Vadili smo v odsluženi, vendar nam ljubi telovadnici društva. Hladni zimski dnevi so bili za vadbo manj prijetni, saj je stavba brez potrebne toplotne izolacije, oljna peč pa se ne zмени za prazno društveno blagajno. Pa vendar veselje do vadbe premaga še takšen hlad.

30

V mesecu februarju je bilo v klubu še posebej veselo. Dolgoletni strokovni vodja Primož Debenak je praznoval okrogli jubilej. Seveda smo njegovih sedemdeset let prijetno proslavili, mu zaželeli zdravja in ga presenetili s sliko, ki ga upodablja kot trenerja in sodnika.

Pa letos ni samo enega jubileja v klubu. Dolgoletni član in nekoč odličen tekmovalac Marjan Lederer praznuje 60 let. Klubski prijatelji smo mu veselo nazdravili in zaželeli vse najboljše.

Na rednih vadbah smo utrjevali že osvojeno znanje in ga z novim tudi nadgrajevali. Kot vedno smo se tudi udeleževali tekmovanj doma in na tujem. Na njih je še posebej z rezultati blestela naša kadetinja Urška Kutnjak.

Dovolite, da vam predstavimo naše tekmovalne rezultate:

- V marcu na šolski ligi v Ljutomeru je v svoji kategoriji Urška Kutnjak zasedla 1. mesto in 2. mesto Neja Kodrič.
- V aprilu je na 1. državnih pokalnih tekmah 2. mesto osvojila Urška.
- V maju je na 2. državnih pokalnih tekmah 2. mesto osvojila Urška.



Ob zaključku šolskega leta 2022/23 sta v skupnem seštevku šolske lige osvojili Urška Kutnjak 1. mesto in Neja Kodrič 2. mesto.

Meseca julija je se je odvijal v Poreču svetovni pokal za mlade. Urška se je uvrstila med prvih šestnajst v svoji kategoriji.

Kot članica kadetske državne reprezentance se je tudi redno udeleževala reprezentančnih priprav.

Jeseni je Urška nastopila na turnirju v Čakovcu, osvojila 2. mesto, v Budimpešti se je uvrstila med prvih osem, na Croatia Open 5. mesto ...

Novembra je bila na državnem prvenstvu tretja. Pestila jo je tudi poškodba na tekmah in za nekaj časa je prekinila udeležbo na treningih in tekmovanjih.

Junija so bili izpiti za klubске pasove in naši mladi člani Miha Štumberger, Mai Theis Senegačnik, Matjaž Dakovič in Minej Herman, so uspešno opravili prve klubске izpite. Stopnjo 3. kyu, rjavi pas, pa sta osvojili Neja Kodrič in Urška Kutnjak. Pomladno sezono in izpite smo tradicionalno zaključili z družabnim večerom.

Poletje je čas za udeležbo na tradicionalnem medklubskem karate kampu v Bovcu. Letos se ga je udeležilo 14 naših članov, vključno z veterani. Treningi, izleti in druženje so konstanta kampa.

Zelo aktiven je bil na sodniškem področju, doma in na tujem, znova Mladen Kutnjak, mednarodni sodnik. Sodil je na svetovnem prvenstvu v Budimpešti, bil na svetovnih Premier Ligah na Irskem, Maroku, Združenih Arabskih Emiratih ...

Državna sodnika, dr. Dragana Borjan in Vojko Prajnc, prof. telesne vzgoje, sta bila aktivna na tekmah v Sloveniji.

Na Osnovni šoli Rada Robiča Limbuš smo že drugo leto vključeni v programe izven šolskih dejavnosti – karate šolo. Vadba poteka dvakrat tedensko.

Jeseni, z začetkom šolskega leta, smo na OŠ Rada Robiča imeli znova predstavitev karateja in demon-



Karate kamp Bovec



Seminar v Bovcu





Klubski izpiti

stracijo lomljenja opeke. Na šoli tako znova poteka vadba in najbolj prizadevni so iz prvega razreda. Dovolite, da jih poimensko predstavimo: Sofija Stojko, Ana Podgoršek, Zoja Mravljak, Tejo Anton Cvetko, Aleks Bassin in Tadej Požarnik. V prijetni šolski telovadnici je tako vedno polno otroškega veselja in tudi prizadevnosti. Med njimi je tudi deklica, ki izstopa s svojo nagajivostjo in nato s počasnostjo pri preoblačenju. Med vadbo zna z milim glasom in okroglimi očmi nagovoriti vaditelja: »Učitelj, bi mi prinesli vodo?« in po vadbi: »Učitelj, bi mi zložili kimono?«. Teško bi ji odrekel.

Letošnje leto je bilo tako znova prežeto z veliko aktivnosti, veseljem in klubske zagnanosti.

Primož Debenak, v imenu članov Karate kluba Limbuš

NOGOMETNI KLUB LIMBUŠ - PEKRE MARLES HIŠE V LETU 2023

V letu 2023 se je na in ob nogometnem igrišču Pod Grajskim gričem v Limbušu ponovno dogajalo veliko aktivnosti, od vadbe, nogometnih tekem, turnirjev in drugih oblik druženja.

Največji dogodek v tem letu pa je bila vsekakor organizacija prireditev v okviru 50-letnice ustanovitve Nogometnega kluba Limbuš Pekre, od samega začetka imenovanega NK Pekre.

V nadaljevanju navajam večje dogodke tega leta.

Konec meseca februarja smo se odpravili na priprave v Umag, tokrat izjemoma izven časa zimskih šolskih počitnic, ki so bile v tem letu zaradi nordijskega svetovnega prvenstva v Planici za naše priprave prehitro. Zahvala gre ravnateljici OŠ Rada Robiča Limbuš, da so bili otroci lahko dva dni odsotni od pouka in so se teh priprav tudi udeležili v do sedaj rekordnem številu. To so bile že pete priprave v Umagu, kjer smo imeli na voljo vse, kar je potrebno, od odlične prehrane, organizirane vadbe na okoliških igriščih in odigranih pripravljalnih tekem proti drugim nogometnim ekipam. Celotna odprava je štela kar 115 oseb.

Trenutno smo že v fazi zbiranja prijav tudi za naslednje priprave, ki bodo ponovno konec meseca februarja 2024 v Umagu.

Številne naše ekipe so tekom leta nastopale v tekmovanjih Medobčinske nogometne zveze Maribor. Člansko moštvo si je pod vodstvom izkušenega nogometnega trenerja Zvonka Breberja uspelo zagotoviti obstanek v 1. ligi MNZ Maribor po zelo uspešnem zadnjem delu prvenstva v sezoni 2022/23. V poletnem prestopnem roku je v naš klub iz Bistrice prestopil Žan Kovačič, iz Pesnice se je k nam vrnil Erik Arzenšek, k članski ekipi pa se je priključilo tudi nekaj mladincev iz naše nogometne šole. Za nadaljevanje nastopanja za naš klub smo se dogovorili z Mariom Miko Rokavcem, ki je trenutno zagotovo



naš najboljši igralec in strelec.

V začetku nove sezone 2023/24 smo v naše vrste ponovno vpisali veliko novih igralcev. Največ najmlajših, starih od 5 do 9 let, veliko tudi otrok od 10 do 15 let, priključilo pa se je ponovno tudi nekaj igralcev naše mladinske ekipe, ki so vmes malo odložili udeleževanje v nogometu. Trenutno šteje naša nogometna šola 150 igralcev od ekipe U7 pa do mladinske ekipe. V ligah MNZ Maribor nastopamo z 11 ekipami, vključno s člansko in veteransko ekipo.



Čez celo leto smo skrbeli za urejene igralne površine in okolico ter športne in druge pripadajoče objekte. V začetku pomladi smo glavno igrišče naluknjali in posipali s kremenčevim peskom, ga pognojili in dosejali travo. Vso leto je treba skrbeti za pravočasno košnjo, zalivanje igrišča v času sušnega obdobja in za valjanje, ko se površina preveč rani. Glede na zelo veliko število ekip so tudi slačilnice polne in obremenjene in jih je treba redno čistiti. Tu gre zahvala Kseniji Polak in Mariji Špindler za prizadevnost pri njunem delu v klubu.

Kot že zapisano je nogometni klub v mesecu juniju praznoval svojih 50 let.

V okviru osrednje proslave ob krajevnem prazniku Limbuša in Peker smo od KS Limbuš prejeli priznanje za 50 let delovanja nogometnega kluba.

Glavni prireditvi ob jubileju našega kluba smo organizirali v dveh vikendih, zvrstili pa so se trije večji dogodki.

Najprej smo v soboto 10.6. pripravili črno-belo srečanje generacij z organizacijo turnirja na katerem so nastopili bivši in sedanjí igralci našega kluba, kot že ime pove iz različnih klubskih obdobj. Po turnirju je sledil uradni del prireditve s prezentacijo zgodovine kluba, infrastrukture, nogometne šole in lanske uspešne zgodbe z nastopom v pokalni tekmi v Ljudskem vrtu proti ekipi NK Maribor. Vmes je bilo vse skupaj začinjeno z glasbeno spremljavo in seveda s hrano in pijačo. Ob koncu smo podelili tudi priznanja za večletno delo v klubu in večletno finančno pomoč klubu. Po uradnem delu je sledilo druženje v sproščenem okolju v prireditvenem šotoru, kjer smo lahko na velikem ekranu spremljali finale lige prvakov. Druženje se je zaključilo s plesom in zabavo ob spremljavi dobre glasbe do poznih ur, kolikor nam je dopuščalo dovoljenje za čas trajanja prireditve.

Pri prezentaciji zgodovine oziroma samega začetka kluba so pomagali Mirsad Džafič, Marjan Lušicki in Jure Pahernik, ki se jim ob tem še enkrat zahvaljujem.

V soboto, 17.6. smo odigrali člansko nogometno tekmo proti NK Maribor, lahko bi rekli povratno tekmo tisti pokalni iz Ljudskega vrta oktobra 2022. Tekmo si je ogledalo blizu 1000 ljudi, ki so lahko uživali ob lepi kulisi in dogodku, saj se takšna tekma ne odigra pogosto. Tokrat so se naši člani bolje kot na pokalni tekmi uprli odličnemu tekmeču in izgubili le 0:5. Pred tekmo smo s strani NK Maribor in od predsednika Medobčinske nogometne zveze Maribor prejeli darilo ob 50-letnici kluba. Po tekmi je sledila pogostitev ekip in priložnost navijačem obeh ekip, sploh najmlajšim za podpise igralcev NK Maribor, pa tudi naši igralci so podelili kak avtogram. Ponovno je bilo poskrbljeno za hrano in pijačo obiskovalcem ter glasbeno spremljavo.

V soboto, 17.6 in v nedeljo, 18.6. dopoldan smo pripravili 1. Pirčev spominski turnir po lani preminulem

ustanovnem članu, bivšem predsedniku, trenerju in častnem članu Branku Vraniču Pircu. Turnir smo pripravili za selekcije U7, U8, U9 in U11. Vsem nastopajočim smo podelili kolajne, prvim trem ekipam še pokale, prav tako najboljšim vratarjem in strelcem.

Vsi nastopajoči so prejeli tudi obrok hrane in pijačo, spet je bilo s tem poskrblje-



no tudi za gledalce. Zahvala Mariji Lončarič, Brankovi življenjski sopotnici za slikovni material, podelitev nagrad in prispevke za srečelov.

Odlično so se odrezali naši fantje iz selekcij U7 in U9, ki so na turnirju v svoji kategoriji osvojili 1. mesto. Tudi preostali selekciji U8 in U11 sta dobro zastopali naše barve.

Ob tej priložnosti bi se zahvalil vsem, ki so kakorkoli pomagali pri organizaciji prireditve, pri darovanju nagrad za srečelov, pri finančni pomoči in tudi vsem, ki so se udeležili prireditve ob klubskem jubileju. Zahvala sosodnjim društvom iz kraja in okolice, DTV Partizan za odstopljen prostor, PGD Pekre za posojilo miz in klopi ter varovanje na prireditvah, PGD Radvanje za posojilo šank gobic, miz in klopi.

Vsega lepega pa je enkrat konec, smo nazaj v realnosti in pričenjamo naslednjih 50, kjer bo treba ponovno v tekmovanjih dosegati zadetke in zbirati točke za doseganje svojih ciljev ter še naprej skrbeti za infrastrukturo ter urejeno okolico nogometnega kluba.

Ob iztekajočem letu se zahvaljujem vsem sponzorjem, donatorjem, ki nas podpirate, vsem trenerjem za strokovno delo na igrišču, tistim, ki skrbite za čistočo naših prostorov in opreme, tistim, ki pomagate na igrišču in ob njem ter vsem simpatizerjem našega kluba.

Želim vam vse dobro v letu 2024 in se ponovno vidimo na igrišču pod Grajskim gričem v pomladanskem delu sezone 2023/24!

Bogomir Špindler

Znan obraz

ANKA ONIČ



Kdaj in kje ste rojeni?

Rojena sem bila med 2. svetovno vojno, 12.11.1943, v majhnem obmorskem kraju v Dalmaciji, v Tisnem ob otoku Murter. V družini smo bili štirje otroci, trije bratje in jaz kot starejša sestra. L. 1946 smo se preselili v Slovenijo v Ilirsko Bistrico, saj je bil oče zaposlen v takratni JLA. Mama je bila gospodinja in je skrbela za družino. Čez nekaj let smo se preselili v Ljubljano, kjer sem nadaljevala z osnovno šolo, zaključila sem jo v Mariboru.

Kaj je bilo odločilno za vpis v srednjo šolo in kaj vas je vodilo do odločitve, postati medicinska sestra?

Kako nadaljevati šolanje je bila v povojnih časih težka odločitev. Želela sem priti čimprej do kruha. V tistem času je bila velika potreba po otroških negovalkah in ker sem imela veliko izkušenj s pomočjo mlajšim bratom, odločitev ni bila težka.

Že v osnovni šoli sem sodelovala v organizaciji Rdečega križa Maribor ter iz menze »Abonent« raznašala hrano starejšim.

Po končanem šolanju za otroško negovalko sem se zaposlila. V praksi sem spoznala, da je je to delo težko in odgovorno, vendar lepo.

V kolektivu so hitro zaznali mojo zagnanost in marljivost ter empatijo do sočloveka, zato so mi predlagali nadaljevanje šolanja za medicinsko sestro.

Kmalu so mi naložili odgovornejše delo pri novorojenih in nedonošenčkih, ki sem ga opravljala zelo rada. Ker je zahtevalo več znanja, sem nadaljevala s šolanjem in postala višja medicinska sestra,

Ali ste se izpopolnjevali tudi v tujini?

Potrebe po sodobnejšem zdravljenju v Otroški bolnišnici v Mariboru so bile vedno večje, zato sem s še nekaj sodelavkami odšla na izpopolnjevanje v Nizozemsko v bolnišnico v Amsterdamu, in sicer na

oddelek za nevrokirurgijo. Naučili smo se upravljati z aparaturami za dihanje nedonošenčkov in novorojenčkov, saj je bilo teh težav veliko.

Po vrnitvi domov sem odšla v Ljubljano, kjer sem opravila izpit, ki sem ga potrebovala za bodoče delo v naši otroški bolnišnici. Odprli smo oddelek za intenzivno nego in terapijo, kjer sem do upokojitve opravljala delo glavne sestre.

Kako preživljate čas po upokojitvi?

Moji dnevi so tudi sedaj zelo pestri in polni aktivnosti. V kraju sem začela z meritvami krvnega tlaka, krvnega sladkorja, holesterola in trigliceridov.

Vključila sem se tudi v društvo upokojencev, kjer sem l. 2006 sprejela delo koordinatorja za delo v prostovoljstvu – projekt »starejši za starejše« v Limbušu in Pekrah. Ta projekt vključuje krajanke starejše od 69 let. To delo sedaj opravljam 17 let.

Sodelujem tudi v sekciji ročnih del in pojem v mešanem pevskem zboru ter v skupini Spominčice, ki sem jo tri leta tudi vodila.

Ali tudi izven našega kraja opravljate kakšno delo?

Že tri mandate sem predsednica komisije za zdravstvo in socialo pri ZDUS za zgornjo Podravsko pokrajinsko zvezo.

Kaj vas vodi k prostovoljstvu?

Moj življenjski moto je vedno bil, »pomagati tistemu, ki pomoč potrebuje«.

Kaj bi svetovali mlajšim generacijam?

Otroke bi morali že v času osnovne šole več seznanjati s prostovoljstvom.

Prostovoljci so ljudje s posluhom srca.

Čas, ki ga namenjam prostovoljstvu, je darilo sočloveku, je izraz solidarnosti v najširšem pomenu, je poslanstvo, ki združuje ljudi k medsebojnemu sožitju in kakovosti življenja.

Moja pot in moje delo sta bila lepa, kdaj tudi s trnjem posuta. Pomembno pa je, da se ves čas učiš in strokovno izpopolnjuješ. Predvsem pa, da si človek do sočloveka.

Z go. Anko Onič se je pogovarjala Zdravka Keramat

Prevozi s kočijo Marko Potočnik

DOŽIVITE PREVOZ S KOČIJO

NA POROKI | NA RAZNIH DOGODKIH | NA TURISTIČNI VOŽNJI
(roj. dnevi, prireditve, obletnice, birme)

040/771 538 info@kocija-mb.si www.kocija-mb.si

Restavracija Vnukec, Sašo Vnuk:

»Lepo je opravljati poklic, ki zate ni poklic, temveč je tvoje poslanstvo«

Restavracija Vnukec je lani obeležila 20 let delovanja, v vseh teh letih so v lokalnem okolju pustili velik pečat. "Kot domačinu, sem smo se preselili, ko sem hodil v 3. razred, je bila moja skrita želja, da bi v domačem kraju nadaljeval življenjsko pot," pove Sašo Vnuk. Prizna, da mu je kraj prirastel k srcu in se tukaj dobro počuti. "Ko sem iskal zemljišče, sem se oklepal Limbuša ali okolice. Dve leti sem iskal pravo lokacijo in jo našel. Danes vem, da je bila to prava odločitev. Uspelo mi je kraj zaznamovati z dobro ponudbo."

Že ob začetku poti je vedel, da si želi povezovanja z lokalno skupnostjo. Veliko pozornosti daje podpori društev, dobrodelnosti, donatorstvu, podpira tudi bližnja gasilska društva. Letos je bil nagrajen z Zlato sončnico s strani Občinske turistične zveze. Je gostinec, ki svojo pot na področju gostinstva primerja z maratonom, ne tekom na kratke proge:

»Ni vse v dobičku, to je delo, ki me bo spremljalo vse življenje.«

Ni redkost, da se gosti k vam pripeljejo tudi iz tujine, velikokrat vas obiščejo znane osebnosti. Kaj vam to pomeni?

Ravno v času dela v gostišču Hugo, kjer sem delal enajst let, sem imel priložnost spoznati različne ljudi, tudi z estrade, političnega in gospodarskega življenja. In leta kasneje nas gosti z različnih področij tudi obiskujejo. Želeli smo si, da nas obiskuje lokalni živež pa tudi ostali z okolice in tujine. Velikokrat turistom odgovarja enodnevni izlet in obisk na naši Vinski poti. Tako spoznajo lokalne vinarje, ustavijo se pri nas, kjer spoznajo našo kulinariko in hišni jedilnik ter se sprehodijo po trasi, ki jo ponosno imenujemo kar Limbuška dolina.

Kako vzpostavljate in ohranjate stike z gosti?

Še vedno sem tisti romantik v gostinstvu, ki daje v veljavo gostoljubnost, prijaznost. Pravi gostitelj se vedno potruji, da gost zadovoljen odide in se posledično vrača. Pri nas se včasih pošalimo, da smo nekaterim družinam, gostom, kot dnevna soba, saj pri nas praznujejo različne družinske dogodke. Nenazadnje sem tudi ljubitelj harmonike in če je potrebno, mi ni težko popestriti kakšnega kosila ali večerje s harmoniko.

Takoj za vami so vaši zaposleni, nenazadnje tudi žena, s katero delate.

Žena Monika ima prav tako gostinsko izobrazbo, je s Prekmurja, študirala je turizem v Portorožu, je v



društvu Sommelier Slovenije, tako da imamo hišnega sommeliera druge stopnje. Pridobila si je številne izkušnje, ki nam danes še kako koristijo. Ko sem odpiral lokal, sem imel ogromno pomoč očeta Ivana in mame Zdenke. Oče je sodeloval pri izgradnji objekta, mama je dala ogromen pečat pri pripravi hišnih sladici, ki so danes prisotne na našem jedilniku. Monika je prinesla mladost, energijo, svežino. Kvaliteta naših storitev se tudi zaradi nje, dviguje.

Pravijo, da je dober delavec zadovoljen delavec in za uspeh je potrebna ekipa, ki sodeluje. Kako skrbite za pozitivno delovno okolje?

Lahko se pohvalimo, da so naši zaposleni pri nas že več kot 10 let, nekaj se jih je upokojilo, nenehno pa iščemo novo, izobraženo delovno silo. Včasih je najbolje, da prepustim, da njihovo znanje in delo najde svojo pot, da sem čim manj moteč in viden. Všeč mi je, ko se želijo dokazati, pokazati svoje znanje in užitek je, ko nam kakšna skupina, po tem, ko se ekipa predstavi, nameni aplavz. To je priznanje vsem nam.

Zadnja leta imamo ob ponedeljkih in torkih zaprto. Prav tako ob večjih praznikih. Takrat je čas za družino, bližnje in počitek. Tudi poleti imamo poleg kolektivnega dopusta restavracijo zaprto več dni. Mi to izkoristimo za vzdrževalna dela, naši zaposleni pa imajo zasluženi počitek.

Kako pomembna pa je po vašem mnenju tradicija pri pripravi jedi?

Danes je koristno uporabljati novejšje pristope, osnova pa vedno ostane takšna kot je. Dodamo nov pridih, da naredimo neko fuzijo starega in modernega novega, da je to res dogodek in za oči ter nato za čutila. Prvo seveda jemo z očmi. Pripravljamo odlič-



ne mesne jedi, ribje specialitete, zanimive predjedi in razne sezonske juhe. Ponudbo popestrimo tudi z jedmi za vegetarijance in vegane. Hišne sladice pa so posebej dodelane in značilne za naš lokal.

Ponudba jedi v restavraciji je vedno prilagojena sezonskim živilom. Imamo hektar in pol lastnega zemljišča in tudi ogromen vrt, kjer pridelamo veliko zelenjave. Tako da mama in oče zvesto skrbita za pridelavo domače zelenjave. Bučno olje dobivamo od sorodnika, skrbimo za avtohtone materiale, sodelujemo s pridelovalci iz okolice. Gledamo, da vse nabavimo v krogu 10 do maksimalno 50 kilometrov. Pri nabavi sestavin moramo biti previdni, saj se lahko pri receptih hitro pozna, če sestavina ni prava, saj potem jed ni takšna, kot si želimo, da je.

Kako ohranjate to strast do gostinstva?

Čutim, da je to moje poslanstvo. Največja prelomnica je bila vsekakor praksa in ogromno dela v priznanem gostišču Hugo. Brez dodatnega izobraževanja, poznavanja tujih jezikov, lastne volje, pa radevednosti, danes ne bi zadovoljili vseh želja gostov, ki se spoznajo na kulinariko in pričakujejo marsikaj. In to mene in ekipo žene naprej. Udeležujemo se različnih izobraževanj, sejmov, razstav, tudi v tujini, kjer si izmenjujemo informacije in dragocene izkušnje

Ali si želite, da bi otroci to uspešno zgodbo peljali naprej? Že kažejo zanimanje?

Punci sta majhni, a naš način dela čutita posredno in neposredno. Včasih nas pogrešata. Skrita želja je, da bi nadaljevali to zgodbo, ampak jih ne bom usmerjal, da bi mislili, da si to morata želeli. Če bosta to začutili in se temu prepustili, bomo zelo veseli in jih seveda podprli. Gostišča, ki uspevajo, so v večini uspešne družinske obrti. Sin je nekoliko večji, vpisal se je na mehatroniko, tako da je ubral drugo pot. Je pa včasih prišel pomagat in je videl, kako priti do zaslужka ter kako ceniti in vrednotiti delo. Vsako delo je spoštovano. Vsak si zasluži pohvalo, dobro besedo.

Kateri je najboljši poslovni nasvet, ki ste ga kdaj prejeli in ga z veseljem delite naprej.

Biti optimističen in predvsem ne obupati. Imeti rad to, kar delaš. Lepo je namreč opravljati poklic, ki zate ni poklic, temveč je tvoje poslanstvo ali celo ljubezen. Pomembno je, da delo čutiš.

Tea Tošič Golob



35



PODARI CVET
PODARI NASMEH

spletna trgovina:
www.studenček.si

cvetličarna
Studenček
041 679 321
Limbuška cesta 57

IVANA ŠVAJGER 1932 - 2023

18.1.2023 smo se poslovili od naše krajanke Ivane Švajger-Vande.

Rodila se je 8.4.1932 v Mariboru. S starši je živela v Vrhovem Dolu v Limbušu. Osnovno šolo je obiskovala v Limbušu. Po zaključku šole se je takoj zaposlila v Tovarni MTT v Mariboru. Med delom v tovarni se je izobraževala in napredovala v tkalko ter delala v njej vse do upokojitve. Pot do delovnega mesta je bila dolga. Največ časa je hodila peš, proti koncu pa s kolesom. Delala je v treh izmenah, kar za mlado dekle in kasneje mamo in ženo ni bilo lahko. Po napornem delu so jo doma čakala še domača opravila in skrb za starše. Nekoliko bližja pot do službe je bila, ko so se preselili v center Limbuša.

Mlada Vanda je svojo ljubezen spoznala v domačem kraju. Živahen limbušan Tonček Švajger je osvojil njeno srce. Poročila sta se 22. novembra 1952. Njuno družinsko srečo so izpolnjevali trije otroci Tonček, Ida in Franjo. Stanovanje je postalo premajhno, zato sta se odločila za gradnjo hiše v Krambergerjevi ulici 7 v spodnjem Limbušu, kamor sta se preselila leta 1964.

Vanda in Tonček ta se zelo sta se razveselila prihoda vnukinj Marjance, Leje in Nine, kasneje pa še pravnuka Patrika in pravnukinje Lucije. Tretje pravnukinje Elene žal ni dočakala.

V Limbušu se je Vanda vključila v več dejavnosti. V Društvu upokojencev LI-PE je sodelovala v sekciji ročnih del. Njene roke so spretno vrtele pletilke, saj je njeno delo odlikovalo predvsem pletenje. Spletla je lahko bi rekli nešteto toplih volnenih kratkih nogavic - zoknov za domače in prijatelje. Razstavljala jih je na



razstavi ročnih del, ter jih veliko podarila kot dobitke za srečelov v DU LI-PE in Karitasu. Še lepše umetnine so bili njeni topli volneni puloverji, ki jih je prav tako razstavljala in podarila domačim in prijateljem. Njen topli pulover nosita tudi Župnik gospod Andrej Firbas in predsednik upokojencev gospod Drago Koletnik ter

mnogi drugi. Udeleževala se je tudi delovnih akcij v KS Limbuš. Članice ročnodelskega krožka so pomagale pri čiščenju potoka Blažovnica in urejanju poti na pokopališču, ki jih je zaraščala trava. Za razvedrilo je rada šla na romanje v organizaciji župnije in na izlete z društvom upokojencev Limbuš.

Živela je mirno in zadovoljno v krogu družine, dokler v njeno življenje nista posegla dva žalostna dogodka. Najprej se je 22. novembra poslovil mož Tonček točno na dan obletnice njune poroke. 13.5.2015 pa se je morala posloviti od prvorojenca Tončka, ki se je boril s težko boleznijo in na koncu omagal. Večkrat nam je žalostna pripovedovala o bolezni svojega sina. Vandino bolno srce je začelo počasi usihati. Težko je prenašala slovo od moža in še posebej od sina. Bili so tudi svetli trenutki, ko se je pri njej ob praznovanju 90. rojstnega dne zbrala vsa družina. Njeno žalost in bolezen sta lajšala hčerka Ida in zet Marjan.

Dočakala je častitljivih 90 let a njeno srce je omagalo v naročju zeta Marjana 18.1.2023. Ostajajo le prelepi spomini na mamo, taščo, babico in prababico in tudi nam krajanom, ki smo bili del njenega življenja.

Danila Vozelj



ognišče

**Slomškova knjigarna
Maribor**

Gosposka ulica 17, Maribor
knjige, darila, igrače, vse za
krst, birmo ...



CVETLIČARNA
L nček
Sonja Knuplež s.p.

Limbuška cesta 35, 2341 Limbuš
Tel: 059 013 924
Gsm: 031 797 905
E-mail: sonja@loncek.si

Redni delovni čas
Ponedeljek - Petek: 8:00 - 14:30
15:00 - 18:00
Sobota: 08:00 - 12:00

Ponujamo:
- lončnice in rezano cvetje
- šopke za vse priložnosti
- aranžiranje in zavijanje daril
- dekorativne izdelke
- izdelavo vencev in aranžmajev
- suhe in sveže aranžmaje
- sveče
- sprejem naročil za uredenje grobov
- prodajo zemlje in peska za grobove
- dekoracijo prostorov,...

NAPOTKI PREBIVALCEM OB NESREČAH

Naravne in druge nesreče so v Sloveniji pogoste. Zavedati se moramo, da je preprečevalno ravnanje pomembno, saj lahko z ustreznim in pravočasnim odzivom preprečimo marsikatero nesrečo ali vsaj zmanjšamo njene posledice. Že vnaprej se poučite, kako se na nesreče lahko pripravite in kako pravilno ravnati med njimi in po njih.

Pred in med nesrečo ter po njej

Preverite, katere nesreče ogrožajo območje, na katerem živite. Izvedite preventivne ukrepe, da bi se pred temi nesrečami zaščitili ali jih preprečili. Seznanite se s pravilnim ravnanjem, če bi prišlo do katere od teh nesreč. O tem, kaj je treba storiti ob posamezni nesreči, poučite tudi družinske člane. Zapomnite si številko za klic v sili 112 in, kaj morate ob klicu povedati operaterju v centru za obveščanje.

Nekatere nesreče lahko predvidite in se nanje pripravite, druge se zgodijo hitro in vas lahko presenetijo. Ob nesreči je zelo pomembno hitro in pravilno ravnanje, saj s tem lahko sebi in drugim rešite življenje ter zmanjšate škodo in posledice nesreče.

Po nesreči poskrbite za svojo varnost in varnost družinskih članov. Upoštevajte navodila pristojnih služb.

37

Ob klicu na številko 112 ali 113 posredujemo podatke:

- kdo kliče
- kaj se je zgodilo
- kje se je zgodilo
- kdaj se je zgodilo
- ali je kaj ponesrečencev in koliko
- kakšne so poškodbe
- kakšne so okoliščine na kraju nesreče
- kakšno pomoč potrebujete.

Ob nesrečah je lahko poškodovana gospodarska javna infrastruktura in zaradi tega prekinjena ali motena oskrba z elektriko, zemeljskim plinom in vodo. Poškodovani so lahko kanalizacijski sistemi in sistemi ogrevanja. Prav tako so lahko poškodovane in neprevozne ceste ter prekinjene železniške povezave. Pride lahko tudi do motenj v komunikacijskih sistemih. Trgovine, bencinski servisi, šole in druge ustanove so lahko zaprte, plačilo s plačilnimi karticami ni mogoče, bankomati pa ne delujejo.

V nadaljevanju so naštetih prehranski in drugi izdelki, ki jih je priporočljivo pripraviti za primer naravne ali druge nesreče. Pripravite jih glede na potrebe družinskih članov in prostorske ter finančne zmožnosti. Izdelke v zalogi je treba redno pregledovati in obnavljati; zato priporočamo, da pregled opravite dvakrat na leto, na primer ob prehodu z zimskega na poletni čas in s poletnega na zimski.

Nujna zaloga hrane

Hrana je nujna za preživetje. S pravilno prehrano se telo obnavlja, ohranja svojo delovno sposobnost in kljubuje številnim boleznim in naporom.

Ob nesrečah in daljšem izpadu električne energije so lahko moteni ali celo onemogočeni toplotna obdelava hrane, oskrba z vodo, priprava tople vode, hlajenje in drugo, pri katerih je za delovanje nujna električna energija.

Primanjkuje lahko živil, redna oskrba z njimi je ovirana, poslabšajo se razmere, v katerih se živila pripravljajo.

Priporočljivo je, da pripravite nujno zalogo hrane. Pri izbiri živil upoštevajte prehranske potrebe družinskih članov, na primer dojenčkov, otrok, starejših, bolnikov, nosečnic, doječih mater, oseb, ki imajo predpisano dieto, ter oseb s prehranskimi omejitvami in alergijami na hrano.

Poskrbite tudi za zalogo hrane za domače živali.

Živila shranite v suhih, hladnih in temnejših prostorih. Shranjena naj bodo v vodotesni embalaži oziroma v embalaži, v kateri je vsebina varna pred glodavci, insekti in drugimi škodljivci. Živil ne shranjujte skupaj z nevarnimi snovmi.

Živila v zalogi je treba pregledovati in obnavljati. Ob pregledu zavrzite živila, ki jim je rok trajanja potekel ali so videti neprimerna za uživanje. Upoštevajte rok trajanja, ki ga je določil proizvajalec. Če je rok trajanja označen kot uporabno najmanj do in je že potekel, so živila lahko še vedno primerna, če:

- embalaža ni poškodovana ali drugače spremenjena,
- površina živila ni poškodovana, nagnita ali sluzasta,
- so videz, vonj in okus tipični za to vrsto živila,
- so brez neprijetnih priokusov ali vonja,
- živilo ne vsebuje ostankov mrčesa ali glodavcev,
- je struktura živila nespremenjena, niso izločene posamezne sestavine in ni sledi bakterijskega vrenja.

Za pripravo hrane pripravite plinski kuhalnik, odpiralnik za pločevinke, nekaj posode, jedilni pribor za enkratno uporabo in drugo. Upoštevajte priporočila za pripravo varne hrane. V brošuri Varnost živil v izrednih razmerah preberite več napotkov.

Preglednica z živili in pijačo, ki jih odrasel človek potrebuje za preživetje za 30 dni.

Prepečenec	1000 g
Polnovredne testenine	2500 g
Riž, ješprenj, druge kaše	2000 g
Moke	3000 g
Krompir	3000 g
Suh fižol (leča, soja)	1000 g
Sladkor	200 g
Mesna omaka v pločevinki	400 g

Pločevinke z mesom (narezek, paštete)	200 g
Pločevinke z ribami	500 g
Slanina	200 g
Suhomesnati trajni izdelki	300 g
Grah v pločevinki	500 g
Sladka koruza v pločevinki	500 g
Fižol v pločevinki	500 g
Rdeča pesa v kislu	250 g
Kislo zelje	500g
Konzervirano sadje (kompoti)	1500 g
Marmelada	500 g
Med	1000 g
100 % pomarančni sok (pasteriziran)	1 l
100 % jabolčni sok (pasteriziran)	2 l
Mleko v prahu	po želji
Sterilizirano mleko s 3,5 % ml. maščobe	4 l
Trdi sir (npr. ementalec)	500 g
Jedilno olje (mešano, rastlinsko)	1 l
Maslo	250 g
Margarina	150 g
Mineralna voda	10 l
Instant vitaminski napitki	200 g
Energijske ploščice	200 g
Čokolada (kakav)	200 g
Oreški (orehi, lešniki, mandlji)	400 g
Suho sadje (suhe slive, suhe fige, rozine)	600 g
Čaj	po želji
Kava	po želji
Sol, jodirana	250 g
Suh kvas	4 zavitki

Zaloga vode

Ob naravnih nesrečah je lahko poškodovano vodovodno omrežje. Če uporaba pitne vode pomeni nevarnost za zdravje, jo upravljavec neha dobavljati ali omeji njeno uporabo, odredi prekuhavanje ali zagotovi nadomestno oskrbo s pitno vodo (ustekleničena voda, voda iz cistern, lokalna priprava ...).

Doma lahko pripravite stalno zalogo pitne vode vsaj za tri dni (na primer ustekleničeno vodo), pripravite pa lahko tudi sredstva za razkuževanje vode.

Ob naravnih in drugih nesrečah je treba zagotoviti minimalno količino 7,5 litra pitne vode na osebo na dan. Ta količina je namenjena pitju, pripravi hrane in osnovni osebni higieni. Takšna preskrba lahko traja največ dva do tri dni. Količina se mora nato povečati na najmanj 20 litrov na osebo na dan. Priporočamo, da pripravite zalogo pitne vode vsaj za tri dni.

Pri zagotavljanju minimalne količine pitne vode je treba upoštevati predvsem klimatske razmere, fizično aktivnost, spol, starost, nekatera fiziološka stanja (nosečnost, dojenje), tip prehrane in zdravstveno stanje osebe.

Poskrbite tudi za zalogo vode za domače živali.

Vodo shranite v hladnem prostoru, zaščiteno pred soncem in drugimi viri toplote. Pred uporabo se pre-pričajte, da embalaža ni poškodovana.

Zalogo vode je treba pregledovati in obnavljati. Upoštevajte rok trajanja, ki ga je določil proizvajalec.

Domača lekarna

Pripravite najnujnejša zdravila in opremo za prvo pomoč:

- zdravila, ki jih morate redno jemati,
- zdravila za zniževanje telesne temperature,
- zdravila proti bolečinam,
- zdravila za prebavne motnje,
- obveze, obliže, gaze,
- termometer, škarje, pinceto,
- sredstva za dezinfekcijo rok,
- drugo, kar menite do boste potrebovali.

Pripravite tudi rezervne baterije za medicinske pripomočke (na primer slušne aparate).

Zdravila in opremo za prvo pomoč hranite v suhem in temnem prostoru.

Zalogo zdravil in opremo za prvo pomoč je treba pregledovati in obnavljati. Upoštevajte rok trajanja, ki ga je določil proizvajalec.

Higiena

Ob nesrečah se lahko higienske razmere zaradi pomanjkanje vode, poškodovanega kanalizacijskega sistema ali neustreznih prostorov poslabšajo in so lahko vzrok za bolezni in okužbe. Pomembno je, da poskrbite za osebno in splošno higieno.

Pripravite:

- milo in šampon,
- zobno pasto in ščetke,
- toaletni papir, toaletne brisače, higienske vložke,
- plenice,
- pralni prašek,
- razkužila, čistila in sredstva za dezinfekcijo,
- sredstva proti mrčesu,
- vrečke za odpadke,
- drugo, kar menite, da boste potrebovali.

Drugi pomembni napotki

Pripravite oblačila in obutev: trpežne pohodne čevlje, gumijaste škornje, topla oblačila, vodoodporna oblačila, rokavice, odeje in podobno.

Za razsvetljava pripravite baterijsko svetilko (ročno in naglavno) ali svetilne palice. Lahko pripravite tudi sveče in vžigalice, vendar jih ne prižigajte, če obstaja nevarnost eksplozije. Zagotovite požarno varnost.

Za spremljanje informacij pripravite baterijski radijski sprejemnik. Na zalogi imejte tudi ustrezne rezervne baterijske vložke.

Dokumente in dragocenosti shranite v škatlah oziroma kasetah iz vodotesne in negorljive snovi.

Glede na predvideno oziroma pričakovano nesrečo lahko pripravite tudi orodje za odstranjevanje posledic naravnih nesreč, potopno črpalko za umazano vodo, zaščitno folijo, protipoplavne elemente in vreče ter drugo.

Razmislite tudi o drugih ukrepih, s katerimi lahko zmanjšate poškodbe in škodo (razporeditev in pritrditev pohištva in aparatov, hramba izdelkov, ki vsebujejo nevarne snovi, vzdrževanje stavbe in okolice ter drugo).

Družinske člane seznanite z napotki, kako ravnati ob nesrečah.

Več koristnih nasvetov najdete tudi na spletni strani <https://www.sos112.si/>

*Povzeto s spletne strani
Uprave Republike Slovenije
za zaščito in reševanje*



IMPOTT d.o.o.

UPOGIBANJE CEVI IN PROFILOV

Ob Blažovnici 28-30, 2341 Limbuš

T: +386 (0)2 614 00 26 E: impott@siol.net W: www.impott.si

Pro SIGMA[®] PLUS

www.prosigmaplus.si

POGREBNE STORITVE

Yamaco

DEŽURNI TELEFON: 041 - 679 - 322; 24 UR NA DAN
Kliknite za kontakt: yamaco1@siol.net

NUDIMO :

KOMPLETNE POGREBNE STORITVE Z VELIKO IZBIRO POGREBNE OPREME,
PREVOZE – DOMAČE IN TUJE, ARANŽIRAMO IN DOSTAVIMO CVETJE,
PRISKRBIMO OBJAVO OSMRNIC V ČASOPISU IN RADIU, ORGANIZIRAMO PEVCE,
GODBO, IGRANJE NA TROBENTO, FOTOGRAFA, VIDEO SNEMANJE.

KAJ STORITI OB IZGUBI BLIŽNJEGA

Ob izgubi bližnjega se poleg žalosti in bolečine pojavijo še skrbi in vprašanja, kaj storiti in kako urediti vse potrebno za dostojno slovo.

Oglasite se v naši sprejemni pisarni, da uredite vse potrebno za pogreb.

Delovni čas: Ponedeljek - petek: 07.00 - 17.00 ure
Sobota: 08.00 - 12.00 ure
Nedelja, prazniki: 09.00 - 12.00 ure

S seboj prinesite osebni dokument pokojnega ter sliko ki jo želite imeti v osmrtnici, pred žaro ali krsto.

Yamaco, d.o.o., Masarykova ulica 16, 2000 MARIBOR
TELEFON 24 ur na dan: 041 679 322, 02 320 41 70

Požar v naravi

Že majhen izvor ognja ali iskrenje lahko v naravi hitro zanetita požar velikih razsežnosti.

Več informacij:

www.gov.si
www.sos112.si

Klic v sili: 112

Ob klicu na številko 112 povejte:

- kdo kličete,
- kaj se je zgodilo,
- kje se je zgodilo,
- kdaj se je zgodilo,
- koliko je ponesrečenecov,
- kakšne so poškodbe,
- kakšne so okoliščine na kraju nesreče,
- kakšne pomoči je potrebna.

Na številko 112 lahko pokličete ali pošljete kratko sporočilo (SMS).

Če potrebujete pomoč gasilcev, najno medicinsko pomoč, druge reševalne službe ali policijo. Na številko 112 lahko brezplačno kličete s stacionarnega ali mobilnega telefona tudi če je račun prazen v vseh državah Evropske unije.

112 SOS

"Naš kraj" - glasilo Krajevne skupnosti Limbuš

Komisija za informiranje pri KS Limbuš:

Marijanca Karmel – predsednica in člani/ce Julija Flogie, Marija Lončarič, Andrej Šaupperl

Uredniški odbor: Marijanca Karmel, urednica in članice Julija Flogie, Marija Lončarič, Darja Medved ter Karolina Merc

Jezirovni pregled: Darja Medved, Julija Flogie (šola)

Izdala: Krajevna skupnost Limbuš, Ob Blažovnici 41, Limbuš, odgovarja Andrej Šaupperl

Založba: Ognjišče d.o.o. založniška dejavnost, Koper; oblikovanje Andrej Šaupperl; tisk Tiskarna Babič; naklada 1.000 izvodov

Limbuš, december 2023, glasilo je brezplačno. Kataloški zapis: C501-2759

2023

